

Giới thiệu Tư Uyển

Thể loại: Hiện đại, sủng.

Hệ liệt: Trạch Uyển

Đây là một câu chuyện bình dị về cuộc sống hàng ngày của Dụ Lục và Tôn Lạc Tư. Những mẩu chuyện nhỏ về đôi thanh mai trúc mã, những gì họ cùng trải qua chính là điều mà bộ truyện này muốn lưu lại.

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Dụ Lục 10 tuổi, Tôn Lạc Tư 4 tuổi.

Có lần Lạc Tư được chú Tiêu Hổ bế đi đến doanh trại chơi nơi anh hai của Lạc Tư luyện tập. Doanh trại này nằm ở một vùng đất sâu trong Trung Á. Đây từng là doanh trại quân đội cũ chuyên kinh doanh thuốc phiện. Nhưng sau này đã được thế lực của Tôn Gia âm thầm mua lại.

Anh hai Lạc Tư ở quân khu cấp S là nơi được huấn luyện hoàn toàn cách biệt với các quân khu còn lại. Lúc Tiêu Hổ và Tiểu Tư đến nơi cũng là lúc Tôn Trạch đang trong giờ nghỉ.

Cậu bé Tôn Trạch thấy đứa em gái nhỏ đang được bế trên tay Tiêu Hổ. Cậu lấy trong tủ đồ ra một khẩu súng lục, sau đó hướng về Tiểu Tư đi đến.

"Quà cho em!" Tôn Trạch đưa khẩu súng cho Tiểu Tư, Tiểu Tư nhận lấy, sau đó lại đòi anh hai bế trên tay.

Thế là Tôn Trạch bế Lạc Tư đi vài vòng ở quân khu khác. Lạc Tư thấy rất nhiều anh lớn chơi đùa với nhau rất vui, trong lòng cũng không khỏi ham thích. Tiêu Hổ vẫn luôn chăm Tiểu Tư từ lúc mới sinh, nên tính cách của cô bé cũng rõ phần nào. Tiêu Hổ nhìn Tiểu Tư dùng giọng dụ dỗ nói.

"Tiểu Tư có thấy vui không?"

Lạc Tư với ánh mắt long lanh gật đầu.

"Thế Tiểu Tư có muốn chơi cùng không?"

Lạc Tư với ánh mắt long lanh tiếp tục gật đầu.

"Thế để A Lục chơi cùng cháu nhé!" Vừa nói Tiêu Hổ vừa chỉ tay đến cậu bé đứng sau Tôn Trạch.

Lạc Tư theo hướng tay chỉ của Tiêu Hổ nhìn về phía Dụ Lục, sau đó Lạc Tư lại không đắn đo mà gật đầu.

Tiêu Hổ lúc này bế bé từ trên tay Tôn Trạch rồi nói "Nhưng thế là không được đâu, chỉ có bà xã A Lục mới được chơi cùng A Lục thôi!"

Lạc Tư liền vươn tay đến Dụ Lục đòi bế, nói "Cháu làm bà xã anh ấy, chú kêu anh ấy chơi với cháu đi!"

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Dụ Lục 10 tuổi, Tôn Lạc Tư 4 tuổi.

Đây là ngày thứ hai Lạc Tư ở doanh trại. Lúc này là giờ cơm trưa, Dụ Lục đang đút cơm cho Lạc Tư ăn, Lạc Tư đang ngồi ngoan ngoãn nhưng vô tình lại thấy một lọ thủy tinh đựng rất nhiều viên kẹo, Lạc Tư liền chỉ tay lọ đến tỏ ý muốn ăn.

Tiêu Hồ nhìn Lạc Tư sau đó dừng việc ăn lại, lấy khăn lau miệng cho Lạc Tư, sau đó mới bắt đầu chậm rãi hỏi.

"Tiêu Tư muốn ăn kẹo sao?" Lại là cái giọng dụ dỗ ấy.

Lạc Tư tròn xoe mắt gật đầu.

"Nhưng cái đó là của A Lạc, Tiêu Tư vẫn muốn sao?"

Lạc Tư tròn xoe mắt lại gật đầu.

"Nhưng ăn vào sẽ có em bé đấy!"

Lạc Tư lại tiếp tục gật đầu.

"Nhưng chỉ có bà xã A Lạc mới được có em bé thôi!"

Lạc Tư lúc này như có vẻ chán chừ một tí, sau đó lại quay sang nhìn Dự Lạc một lúc, cuối cùng Lạc Tư nhìn chú Tiêu Hồ gật đầu nói "Cháu muốn làm bà xã anh ấy!" Rồi lại quay sang Dự Lạc đòi bế "A Lạc cho em kẹo đi!"

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Dự Lạc 10 tuổi, Tôn Lạc Tư 4 tuổi.

Có lần Dự Lạc hỏi di Phương đầu bếp ở nhà cách dùng dao nĩa để cắt bò bít-tết. Vì do Dự Lạc lúc 5 tuổi đã đến doanh trại ở Trung Á, rất hiếm khi về nhà. Di Phương tuy cũng thắc mắc nhưng không dám hỏi lí do từ Dự Lạc, nên cũng chỉ theo lời Dự Lạc dạy cho cậu biết.

Mấy hôm sau Tôn Gia đến Dự gia chơi. Có Tôn Trạch cùng Tôn Lạc Tư cũng đến. Lúc dùng cơm, Lạc Tư vẫn luôn thích ăn bò nên mẹ của Dự Lạc là Uyển Từ dặn di Phương làm thêm một phần bò bít-tết.

Sau khi tất cả đồ ăn đã được bày trên bàn. Mọi người mới bắt đầu ăn. Lúc di Phương lui xuống, vô tình liếc qua Dự Lạc. Thấy cậu bé đang cắt phần bò bít-tết ra. Động tác vô cùng cẩn thận, cũng rất dứt khoát và tự nhiên. Cắt xong cũng không đẩy sang cho Lạc Tư mà lại đút cho bé ăn, cứ như đó là một thói quen. Di Phương không khỏi trợn mắt vì ngạc nhiên, nhưng cũng không nói gì thêm mà âm thầm lui vào bếp.

Cuối cùng sau khi Tôn Gia rời đi, Lạc Tư ở lại Dự gia chơi cho đến ngày Dự Lạc trở lại doanh trại, cũng đã là một tuần sau đó.

Sau này di Phương mới biết được, Uyển Từ vì muốn giữ Lạc Tư ở lại nên mới chuẩn bị món bò bít-tết. Không ngờ Dự Lạc lại "mẹ con đồng tâm" với Uyển Từ mà cắt thịt còn đút cho Lạc Tư ăn như vậy. Suốt một tuần Lạc Tư ở đây, Uyển Từ ngày nào cũng cảm thấy vui vẻ.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Dự Lạc 11 tuổi, Tôn Lạc Tư 5 tuổi.

Tiêu Hồ và Dự Lạc đi dạo cùng nhau trong khuôn viên của Tôn gia. Lạc Tư đang đi ở phía trước với một cây kẹo mút trong tay. Tiêu Hồ và Dự Lạc vừa đi vừa nói chuyện, không để ý phía trước Lạc Tư đã té xuống đất từ lúc nào. Chiếc váy bị bẩn, kẹo mút cũng đã rơi trên đất, Lạc Tư bị té ở đầu gối nhưng không đứng dậy, mà lại rưng rưng nước mắt nhìn về phía Dự Lạc. Tiêu Hồ nghĩ đây không phải lần đầu Lạc Tư té, lần này có lẽ Lạc Tư cũng sẽ đứng dậy và đi tiếp. Nhưng vượt ngoài mong đợi, Lạc Tư ịch không đứng dậy, méo máo nhìn Dự Lạc. Tiêu Hồ nhìn thấy Dự Lạc đang nói chuyện thì im bặt, lập tức đi về phía Lạc Tư. Tiêu Hồ vội vàng ngăn Dự Lạc lại nói.

"Con bé tự đứng lên được!"

Nhưng Dự Lục như bỏ ngoài tai, vẫn đi đến bế Lạc Tư lên. Tay còn xoa xoa ở đầu gối Lạc Tư.

Tiêu Hồ chỉ biết lắc đầu, đối với cảnh này thì anh ta đã thấy nó diễn ra hơn một năm nay rồi "Cháu chiều con bé như vậy nó sẽ hư đấy. Đút con bé ăn, mua đồ cho con bé đồ vui. Hôm nào được về nhà thì cũng lôi con bé sang đó không thì cháu cũng sang đây. Trước sau gì cũng là người của cháu, cháu cần gì vất vả như vậy, cháu còn sợ con bé chạy mất sao?"

Dự Lục không phản ứng gì, tay vẫn vỗ nhẹ lên lưng Lạc Tư, vừa vỗ vừa nói "Trước sau gì cũng là người của cháu, vất vả tí cũng không sao!"

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Dự Lục 12 Tuổi, Tôn Lạc Tư 6 tuổi.

Có lần ở lớp Lạc Tư thấy bạn nam Lý Thương đụng môi vào môi của bạn nữ Tiểu Hoa, Lạc Tư thấy thắc mắc nên hỏi bạn gái ngồi kế bên.

"Bọn họ đang làm gì thế?"

"Hai bạn ấy đang thòm nhau đấy!"

"Tại sao phải thòm nhau?"

"Vì Tiểu Hoa là bà xã của A Thương a!"

Thế là Lạc Tư khi về nhà, đã chạy đi tìm Dự Lục đầu tiên. Câu đầu tiên Lạc Tư nói khi vừa trở về không phải là "Tiểu Tư đã về rồi!" như mọi lần mà lại là "A Lục mau thòm em đi!"

Dự Lục hoàn toàn đứng hình vì ngạc nhiên.

Thòm???

Tiểu tư thấy Dự Lục không có phản ứng gì cả liền cau mày gấp gấp nói "Mau thòm em!"

Dự Lục dường như phản ứng chậm chạp đi đến, bế Lạc Tư lên tay, sau đó chậm chậm đặt môi lên má Lạc Tư. Lại không ngờ Lạc Tư ghét bỏ dùng tay đẩy mặt ra.

Lạc Tư sau đó hơi chu môi, ngón tay bé nhỏ chỉ vào môi mình bảo "Là thòm ở đây!"

Dự Lục có chút không phản ứng kịp, Dự Lục có chút run run hỏi "Tại sao?" Dự Lục chưa bao giờ thấy Lạc Tư nhiệt tình như hôm nay.

"Vì Tiểu Tư là bà xã của A Lục a!"

Dự Lục thật sự thích câu nói đó!

Chư~~~~

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 6

Dụ Lục 12 tuổi, Tôn Lạc Tư 6 tuổi.

Hôm sau khi đến trường, một bạn nam tên Trương Tử ở lớp bảo với Lạc Tư rằng "Tiểu Tư để tớ thơm bạn một cái!"

Vừa dứt lời cậu bé liền chạy ngay đến Lạc Tư, muốn chu môi ra để thơm nhưng lại bị Lạc Tư nhanh tay lấy cây đập ruồi một cước đập vào mặt Trương Tử. Trương Tử vì đau nên khóc toáng lên, còn Lạc Tư vẫn ung dung không một tí biểu cảm nào.

Thế là mãi đến sau này, không có bạn nam nào dám bén mảng đến gần Lạc Tư nữa.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Dụ Lục 12 tuổi, Tôn Lạc Tư 6 tuổi.

Mẹ của Tôn Lạc Tư- Mẫn Du đang bế Lạc Tư đi dạo ở khuôn viên ở Tôn gia cùng với Tiêu Hồ. Được một lúc thì một người làm đi đến cung kính nói.

"Phu nhân, Tiêu thiếu, Tôn gia có lệnh, ngài hãy mau đến."

Tiêu Hồ gật đầu, quay sang nhìn Mẫn Du nói "Phu nhân tôi đi trước!" Sau đó quay người đi cùng tên người hầu.

Mẫn Du định dẫn Lạc Tư vào nhà chuẩn bị đồ ăn và mặc đồ để Lạc Tư chuẩn bị đến trường. Nhưng khi đến cửa lớn Tôn gia, đã thấy Dụ Lục đến ở trước cửa. Cậu bé vừa nhìn thấy Mẫn Du đã lễ phép chào.

"Dì Du, cháu đến đón Tiểu Tư đi học."

Mẫn Du ngạc nhiên nhìn Dụ Lục "A Lục không ở doanh trại sao?"

"Cháu có việc cần về giải quyết."

Mẫn Du đột nhiên muốn cười lớn. Thật là có hảo tâm, có việc mà vẫn qua đây đưa đón Lạc Tư đi học. Mẫn Du để Dụ Lục đợi ở đại sảnh Tôn gia, sau đó chuẩn bị cho Lạc Tư xong mới đi ra đại sảnh. Chậm chạp chưa giao người cho Dụ Lục, Mẫn Du lại nổi tính trêu ghẹo, nhìn Lạc Tư hỏi.

"Tiểu Tư muốn mama đưa đi học hay để A Lục đưa đi?"

Lạc Tư liền đi đến bên Dụ Lục để cậu bế lên, sau đó mới nhìn Mẫn Du trả lời "Con sẽ đi với A Lục."

Mẫn Du:!!!!

Cảm thấy bị tổn thương nhẹ!

Đến chiều Dụ Lục đưa Lạc Tư về, Mẫn Du liền muốn mau chóng bế Lạc Tư từ trên tay Dụ Lục. Nhưng Lạc Tư lại chậm chạp bobo (hôn) Dụ Lục một cái, sau đó mới để Mẫn Du bế.

Mẫn Du cảm thấy bị tổn thương lần hai.

Con gái, con có dễ dãi quá không vậy?

Sau khi Dụ Lục rời đi, Mẫn Du liền đối diện với Lạc Tư chất vấn.

"Sao Tiểu Tư lại bobo A Lục?"

"Chú Tiêu Hồ nói phải bobo thì mới là vợ A Lục a!"

Mẫn Du:!!!

Quả nhiên là người của mình bán đứng mình mà, sớm đã dụ dỗ Lạc Tư thành như vậy!

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Tối đến, Mẫn Du đi tìm ông xã để được an ủi, sau khi kể hết chuyện bị Tiêu Hồ bán đứng, nhưng Mẫn Du lại không ngờ Tôn Từ lại quá phóng khoáng khiến cho Mẫn Du nói không nên lời. Tôn Từ nói.

"Gia thế Dụ gia không thuộc dạng tầm thường, coi như con bé sớm có chỗ dựa tốt!"

Mẫn Du liếc Tôn Từ "Tôn gia ta cũng là một chỗ dựa tốt cho con bé!"

Tôn Từ nhìn Mẫn Du, nhấp một ngụm trà, vừa coi tài liệu vừa trả lời "Sau này cũng gả ra ngoài, chỗ thân quen không phải rất tốt sao?"

"..."

"Anh sẽ thương cho Tiêu Hồ!"

"Để làm gì?"

"Công tác tư tưởng rất tốt, rất đáng thưởng!"

Mẫn Du!!!

Mẫn Du cảm thấy thật tủi thân.

Tôn Từ có quá dễ dãi quá không??

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Dụ Lục 13 tuổi, Tôn Lạc Tư 7 tuổi.

Có lần Dụ Lục đón Lạc Tư đi học về, đi ngang qua một lễ hội của người Châu Á, thế là Lạc Tư muốn xuống đi dạo, Dụ Lục đành phải bảo tài xế dừng xe.

Hội đông người, Dụ Lục dắt tay Lạc Tư. Cho đến khi cả hai tay Lạc Tư đều cầm đồ ăn, Lạc Tư không chịu nắm tay Dụ Lục nữa, mà lại nằng nặc đòi bế. Dụ Lục không nói lời nào, chỉ im lặng bế Lạc Tư trên tay. Đi thêm vài vòng nữa, cuối cùng Lạc Tư nghịch ngợm lại ngủ mất. Lạc Tư nằm gục trên vai Dụ Lục, những xiên kẹo hồ lô đã dây hết lên áo trắng của Dụ Lục. Vậy mà Dụ Lục lại cứ bế Lạc Tư đi men theo con đường về Tôn gia.

Sau đó, khi vào sảnh chính Tôn gia, Mẫn Du mẹ của Lạc Tư đang ngồi ở ghế sofa đọc sách, thấy Dụ Lục bế người vào thì liền gấp sách trên tay lại, đặt lên bàn rồi vội vàng đi đến bên Dụ Lục.

Mẫn Du bế Lạc Tư từ tay Dụ Lục, lại thấy Dụ Lục lúc này toàn thân đã thấm mồ hôi, áo còn dính vết bẩn của đồ ăn, Mẫn Du thấy ái ngại liền kêu Dụ Lục ở lại dùng bữa tối.

"A Lục con chiều con bé như vậy sau này nó sẽ sinh hư!"

Thế mà Dụ Lục lại chỉ mỉm cười mà không trả lời, sau đó lên phòng đã được dọn sẵn đi tắm rửa.

Đến tối, khi Dụ Lục phải rời khỏi Tôn gia, Lạc Tư bị bế chạy theo Dụ Lục ra tới ngoài cổng. Dụ Lục nhìn thấy Lạc Tư thở phì phò vì mệt, ánh mắt cậu cong cong vui vẻ.

Dụ Lục lại thấy Lạc Tư nhìn cậu cau mày một cái nói "A Lục vẫn chưa bobo!"

Dụ Lục cúi xuống hôn Lạc Tư một cái, nhìn Lạc Tư được người dắt vào nhà mới bắt đầu lên xe.

Ở trong xe, tên tài xế thân cận với Dụ Lục trêu chọc nói "Thiếu gia, trông cậu khá là yêu đời!"

Dụ Lục đang nhếch mép cười thì liền làm mặt lạnh.

!!!

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Dụ Lục 16 tuổi, Tôn Lạc Tư 10 tuổi.

Ban đêm Dụ Lục và Lạc Tư vẫn chưa đi ngủ, cả hai đang ở trong thư phòng của Dụ Lục. Lạc Tư ngoan ngoãn ngồi im ở trên ghế, ngắm nhìn Dụ Lục đang bận rộn với công việc. Lạc Tư thấy Dụ Lục lúc nghiêm túc cũng chẳng khác mọi lúc thường là bao, vì Dụ Lục lúc nào cũng trưng ra một vẻ mặt lạnh lùng đó. Ngồi mãi một hồi, rốt cục Lạc Tư cũng không chịu nổi sự nhàm chán, liền hướng Dụ Lục mè nheo.

"A Lục, đã xong việc chưa?"

"...."

"A Lục, em đã ngồi rất lâu!"

"...."

"Em muốn đi ngủ!"

Nhưng Dụ Lục chẳng nhìn đến Lạc Tư một chút nào, vẫn chăm chú liên tay viết không ngừng nghỉ.

"Anh cần tập trung!"

Lạc Tư bĩu môi, tuy vậy Lạc Tư cũng không kéo nheo gì nữa, tiếp tục ngồi lặng im.

Một hồi rõ lâu, Lạc Tư đã rất muốn ngủ nhưng Dụ Lục vẫn còn chưa xong việc. Lúc Lạc Tư sắp đi vào giấc ngủ thì đột nhiên lại thấy Dụ Lục đang chăm chú viết nãy giờ lại có động tĩnh khác. Lạc Tư dường như tỉnh ngủ, nhìn thấy Dụ Lục cau nhẹ mày, tay đã dừng viết, hai ngón tay đang cầm bút miết nhẹ trên thân bút, nhìn anh như đang khó nan giải điều gì đó. Lạc Tư liền thích thú, một lúc lại nhích gần thêm một tí về phía anh. Cứ nhích cứ nhích, chốc lát lại di chuyển đến gần chân của Dụ Lục.

Dụ Lục vẫn không có phản ứng.....

Lạc Tư bĩu môi, lại tiếp tục lại gần, sau đó lại chui tọt vào trong lòng Dụ Lục.

"..."

Dụ Lục dừng bút, cúi đầu nhìn người trong lòng, cậu nhướng mày tỏ ý chờ xem Lạc Tư sẽ nói gì. Chỉ thấy Lạc Tư trong veo nhìn cậu, miệng chum chim nhấp nhô bảo rằng "Đi ngủ thôi!"

Cuối cùng Dụ Lục cũng đánh rời khỏi thư phòng.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Dụ Lục 16 tuổi, Tôn Lạc Tư 10 tuổi.

Có lần chú Tiêu Hồ cùng Lạc Tư sang Dụ gia chơi, trùng hợp đúng vào ngày nghỉ phép của Dụ Lục. Cả ba đã cùng ngồi xem phim với nhau. Lúc bóng ngô trong tủ voi đi một nửa, Lạc Tư đột nhiên quay sang Dụ Lục cất tiếng hỏi.

"A Lục trong lọ còn kẹo không?" Lạc Tư vừa nói vừa chỉ về chiếc lọ đựng kẹo đang ở trên bàn.

Dụ Lục chỉ lạnh nhạt trả lời "Em nói xem!" Ánh mắt chưa từng di dịch đến Lạc Tư.

Lạc Tư cau mày, sau lại vui vẻ nói "Nếu em đoán đúng còn bao nhiêu viên kẹo, anh phải cho em ăn hết đấy nhé!"

"Được!"

Tiêu Hồ ngồi kế bên xem phim, nhưng nghe Lạc Tư muốn ăn hết kẹo lại lên tiếng không thoả thuận, ấy vậy mà thế thê nô kia lại dứt khoát cho phép không do dự như vậy.

Tiêu Hồ "Này, con bé dạo này hai cái má như hai cái bánh bao rồi, cháu chiều con bé quá đấy!"

Dụ Lục "Oh"

Tiêu Hồ "... oh là sao???"

Lạc Tư ra vẻ suy nghĩ một lát, sau đó hào hứng nhìn Dụ Lục lên tiếng "Có 5 viên!"

Dụ Lục không nhanh không chậm cầm lấy chiếc lọ, lấy ra ba viên đưa cho Lạc Tư, sau đó còn bổ sung thêm câu "Anh nợ em 2 viên."

Tiêu Hồ "... đôi lượt trắng trọn!!

Tiêu Hồ nói bên tai Dụ Lục "Con bé đoán sai đấy!"

Dụ Lục chỉ lạnh nhạt nhìn Tiêu Hồ, nhếch mép nói "Cháu mới là người sai!"

Tiêu Hồ "..."

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tur Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Dụ Lục 17 tuổi, Tôn Lạc Tư 11 tuổi.

Lạc Tư được chú Tiêu Hồ dắt đến doanh trại nơi mà anh hai và Dụ Lục đang tập luyện. Đây là lần thứ 5 mà Lạc Tư đến Trung Á. Lúc Lạc Tư đến, cũng chính là lúc trưa, mọi người đang ăn cơm.

Vẫn như mọi lần Lạc Tư ngồi ăn cùng Dụ Lục, vì đợi Lạc Tư ăn xong, mọi người đã ra tập trung hết rồi, chỉ duy nhất Dụ Lục không nhanh không chậm nhìn Lạc Tư ăn xong miếng cuối cùng.

Đã có người đồng đội chạy vào hỏi thúc Dụ Lục đi ra, nhưng cậu vẫn từ tốn lấy khăn lau tay cho Lạc Tư, cho đến khi không thể gấp rút hơn, Dụ Lục mới quyết định ra ngoài.

Khi này Lạc Tư ăn, bên má có dính một hột cơm, Dụ Lục xoay bước thì lại vô tình nhìn thấy.....

Thế là dừng một chút, Dụ Lục cúi người nuốt lấy hột cơm còn dính trên má của Lạc Tư, sau đấy vô cùng bình thản bước đi.

Tên đồng đội nhìn thấy một cảnh tượng cầu lương bày ra trước mắt, không nhìn được trêu chọc, huých vào người Dụ Lục một cái.

"Cô bạn gái trẻ con và anh chỉ huy dè già. Thành thực quá nhỉ?"

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

- Chương trình phỏng vấn đặc biệt 1-

1.

PV: Ai chính là người mai mối cho hai người đến với nhau?

Tôn Lạc Tư: Chú Tiêu Hổ, chính chú ấy chuyên là người dụ dỗ tôi sa vào bẫy của A Lục.

PV:.....

PV: Thế còn Dụ tiên sinh?

Dụ Lục: Không nghe rõ câu trả lời sao?

PV:.....đã rõ!

2.

PV: Ấn tượng của hai người về đối phương trong lần đầu tiên gặp nhau là như thế nào?

Tôn Lạc Tư: Lúc đó tôi bốn tuổi, hôm đó là đi thăm anh hai, anh ấy ở cùng anh hai. Khi tôi nhìn thấy anh ấy chỉ nghĩ đến hai từ chính là "đẹp mắt"!

Dụ Lục: Rất nhẵn, rất khó coi!

PV:.....Dụ tiên sinh có thể nói rõ hơn không?

Dụ Lục: Lúc mới gặp là từ phòng sinh đi ra.

PV: Hoá ra là vậy, trẻ em mới sinh đều là đáng yêu nhún nhún như vậy. Thế sau này thì sao?"

Dụ Lục: Rất mềm, sờ rất thích!

PV:.....

3.

PV: Điều gì khiến cho hai người cảm thấy hạnh phúc nhất?

Tôn Lạc Tư: Được anh ấy bế.

Dụ Lục: Được bế cô ấy.

PV:.....!!

- Chương trình nhỏ của chúng ta đã kết thúc, hãy đón chờ tập tiếp theo nhé-

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 14

Dụ Lục 19 tuổi, Tôn Lạc Tư 13 tuổi.

(Phần 1)

Hôm nay Dụ Lục dậy sớm, muốn qua đón Lạc Tư đi học. Uyển Từ mẹ của Dụ Lục ngạc nhiên khi thấy con trai mới sáng sớm đã vội vàng ra ngoài, nhưng lại chợt nghĩ đến điều gì đó liền lớn tiếng cười nói.

"A Lục, lâu lâu mới về nhà một lần, lại cứ vội vã qua Tôn gia bỏ mặc người mẹ này. Mẹ rất đau lòng!"

Dụ Lục dừng động tác bước xuống cầu thang, cậu quay mặt nhìn sang Uyển Từ đang đứng cạnh bên khóm hoa hồng đỏ rực. Đột nhiên Dụ Lục lạnh nhạt cất tiếng.

"Mẹ có muốn đi cùng không?"

Uyển Từ liền rút chiếc kéo trên tay, vốn muốn cắt một vài bông để cắm hoa, sau đó bà chạy ngay đến cạnh Dụ Lục, nóng lòng kéo đi.

Tất cả người hầu "...." cứ thế nhìn bà chủ cùng thiếu gia lên xe rồi đi mất....

Lúc đến Tôn gia, Uyển Từ mọi lần sẽ giành bé Lạc Tư trên tay Mẫn Du trước Dụ Lục. Nhưng mà Lạc Tư nay đã lớn, chắc cũng do thừa hưởng gen tốt của Tôn Từ và Mẫn Du, nên Lạc Tư cao hơn so với các bạn nữ cùng tuổi. Bà chỉ đành ngậm ngùi nắm tay con bé cùng đi. Bà nhìn Lạc Tư càng lúc càng lớn, càng lúc càng xinh đẹp, lòng có chút buồn bã, bà vẫn nhớ khi được bé Lạc Tư bé bỏng bụ bẫm ở trên tay. Mãi cho đến khi đã đến trường, lòng bà vẫn nao nao nuôi tiếc buồn.

Lần nào Uyển Từ đưa Lạc Tư đi học, thì đều không ngoại trừ chỉ để Lạc Tư ở trước cổng trường, bà luôn luôn nắm tay Lạc Tư vào đến tận lớp, sau đó dặn dò còn phải hôn một cái rồi mới chịu rời đi. Lúc bà xoay người, một tiếng nói non nớt lại vang lên.

"A Tư, đây là ai thế?"

Uyển Từ quay người lại, là một cô bé, chắc là bạn học cùng lớp của Lạc Tư. Trong khi Lạc Tư vẫn còn chưa biết phải nói như thế nào, đã thấy Uyển Từ lên tiếng giành nói.

"Ta là mẹ của tiểu Tư!"

Tôn Lạc Tư và bạn học "...."

"Nhưng mà lần trước con đã thấy mẹ của Lạc Tư rồi. Lạc Tư có hai mẹ lận sao?"

Uyển Từ đột nhiên lại nảy lên một ý nghĩ, cười vô cùng sung sướng trả lời "Lần trước là mẹ ruột của Lạc Tư, lần này là mẹ chồng của Lạc Tư!"

Tôn Lạc Tư và bạn học "....." mẹ chồng???

Thế là từ hôm đó, tin Lạc Tư có hôn ước với Dụ gia được truyền khắp cả trường.

- xxlabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Dụ Lục 19 tuổi, Tôn Lạc Tư 13 tuổi.

(Phần 2)

Buổi chiều chỉ mỗi một mình Dụ Lục đến đón Lạc Tư, Uyển Từ có việc bận không thể đi đón cùng. Hôm đó Lạc Tư lại muốn cùng Dụ Lục đi bộ về nhà, thế nên tài xế của Dụ gia rời đi trước, để lại không gian cho hai người.

Dụ Lục nắm tay dẫn Lạc Tư, hai người đi một đoạn, giữa cả hai không ai nói một tiếng nào, nhưng chung quy là hoà hợp, chẳng có một chút nào là ngại ngùng.

Im lặng như thế, Dụ Lục lại nói một tiếng không đầu không đuôi, khiến cho Lạc Tư ngo ngắc.

"Quên sao?"

Lạc Tư "???"

Dụ Lục mặt không cảm xúc lại tiếp tục nói "Mọi lần đón em về vẫn luôn đòi bobo."

Hoá ra là chuyện này!

Nhưng mà Lạc Tư cũng đã lớn, cũng đã hiểu một số chuyện giữa nam và nữ, dù gì cũng có chút cảm thấy ngại ngùng, cho dù là Dụ Lục cùng Lạc Tư lớn lên.

Dụ Lục quay sang nhìn Lạc Tư, ánh mắt vẫn là lạnh lùng như vậy. Anh như rởm mảy, đang chờ đợi Lạc Tư.

Cuối cùng vẫn là không chịu nổi ánh mắt đó, Lạc Tư nhón chân, cùng lúc đó Dụ Lục cúi người, môi chạm môi, bobo như mọi lần Lạc Tư vẫn nũng nịu đòi.

Bỗng nhiên Lạc Tư cảm thấy khuôn mặt bản thân thật nóng, tay kéo tay của Dụ Lục, giọng nói nghe ra là làm nũng. Lạc Tư nói.

"A Lục, em không đi được nữa."

Thế là Dụ Lục quỳ gối, để Lạc Tư leo lên lưng, công Lạc Tư suốt cả đường về.

- xxixabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Dụ Lục 20 tuổi, Tôn Lạc Tư 14 tuổi.

(Phần 1)

Hôm nay là sinh nhật Lạc Tư tròn 14 tuổi. Ngôi trường Kim Thánh mà Lạc Tư theo học, hằng năm sẽ có một buổi lễ gọi là lễ trưởng thành, buổi lễ này là dành cho nữ sinh bước sang tuổi 14. Chính vì Kim Thánh là ngôi trường tại Anh Quốc mang phong cách châu Âu thời xưa, một ngôi trường chuẩn mực dành cho tiểu thư và tiểu thiếu gia, thế nên việc tổ chức lễ trưởng thành cũng coi như là một phong tục hằng năm của Kim Thánh.

Vào ngày diễn ra buổi lễ, mọi học sinh đều được tham gia, nữ sinh sẽ mặc đầm dạ hội mang hương cổ điển xa xưa, còn nam sinh sẽ mang tây trang. Đặc sắc trong buổi lễ là các nữ sinh và nam sinh có thể khiêu vũ cùng nhau. Cuối cùng nam sinh sẽ tặng hoa cho nữ sinh mà mình cảm mến, nữ sinh nào có nhiều bông hoa nhất thì chính là một trong những công chúa của Kim Thánh.

Tất nhiên buổi lễ này Lạc Tư cũng tham gia, cũng chính vì buổi lễ này mà mẹ của Dụ Lục-Uyển Từ đã lên kế hoạch chuẩn bị trang phục từ ba tháng trước buổi lễ. Tất cả trang sức cùng trang phục đều được Uyển Từ chỉ mệnh tay vì bà muốn dành những điều tốt nhất cho Lạc Tư, quan trọng hơn đây không chỉ là sinh nhật thông thường hằng năm, đây còn là lễ trưởng thành của Lạc Tư, chỉ duy nhất một lần trong đời mới tham dự được buổi lễ này, bà không muốn Lạc Tư thua kém người khác. Mọi thiết kế của chiếc váy đều được Uyển Từ và mẹ của Lạc Tư là Mẫn Du cẩn thận cân nhắc kỹ lưỡng.

Thế nên hôm lễ trưởng thành diễn ra. Biết rằng các bạn nữ sinh cũng được ba mẹ chuẩn bị trang phục đẹp mắt để tham dự, nhưng những bộ váy đó đều không thể so sánh cùng bộ váy của Lạc Tư. Cũng chính vì thế Lạc Tư chỉ cần ngồi yên một chỗ, cảnh đẹp người cũng đẹp, tự nhiên trở nên vui mắt, hoa của các nam sinh cũng tự động dâng đến.

Kết quả là Lạc Tư chính là công chúa của Kim Thánh năm đó.

Tuy nhiên.....Lạc Tư dường như không quan tâm lắm về buổi lễ này. Sau khi buổi lễ kết thúc, các nữ sinh mà hôm nay là lễ trưởng thành của họ, đều sẽ ở lại và tham gia tiệc trà cùng nhau. Tất nhiên là không tránh khỏi nam sinh sẽ đến quấy rầy làm quen. Lạc Tư cũng không ngoại lệ.

Người đến tìm Lạc Tư không ai khác chính là nam thần của Kim Thánh, Tổng Khương-một người nổi danh là nam sinh có năng khiếu về mọi mặt, vì từ học hành cho đến thể thao Tổng Khương đều xuất sắc.

Nhưng thật không may cho nam thần, vừa hẹn được Lạc Tư ra ngoài cùng nói chuyện, vẫn chưa kịp mở lời với Lạc Tư đã có người quấy rầy, mà kẻ không biết điều đó không ai khác chính là Dụ Lục.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Dụ Lục 20 tuổi, Tôn Lạc Tư 14 tuổi.

(Phần 2)

Dụ Lục mặc quân phục hoàng gia đi đến, trên tay còn cầm theo một bó hoa hồng, khiến cho Lạc Tư sững sờ.

Không phải Dụ Lục đang ở Ireland sao??

Dụ Lục mặc kệ những ánh mắt ngạc nhiên đang nhìn bản thân, vô cùng cao lãnh đi đến trước mặt Lạc Tư, lạnh nhạt cho một câu.

"Anh đến đón em "

Sau đây Dụ Lục lại cời chiếc khăn tay trắng bên tay phải, đưa tay đến trước mặt Lạc Tư. Ấy vậy mà Lạc Tư là không hề do dự nắm lấy, cùng Dụ Lục rời khỏi, bỏ lại những ánh mắt hâm mộ của các nữ sinh khác cùng Tống Khương ngạc nhiên vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra.

"Em vẫn nghĩ anh sẽ không về." Lạc Tư nói, giọng có một chút như là hờn dỗi.

Dụ Lục lãnh đạm nói "Sao có thể không về được!"

"Anh về khi nào thế?" Lạc Tư quay sang nhìn lên thấy một bên mặt đượm vẻ mệt mỏi của Dụ Lục.

"Vừa tới đã đến đây đón em." Dụ Lục dứt lời, cũng quay sang nhìn lại Lạc Tư một cái.

Bỗng nhiên Lạc Tư trở nên nhõng nhẽo hơn hẳn, rất muốn Dụ Lục cồng trên lưng, nhưng là do Lạc Tư đang mặc một chiếc váy vô cùng rắc rối và rườm rà, thế nên hai người chỉ còn cách nắm tay nhau cùng đi cho đến khi ra xe.

~~~~*Lời nói nhỏ nhỏ*~~~~

Dụ Lục: Hình như thiếu mất phần bobo.

Tôi: Đồ dê già:))

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Dụ Lục 20 tuổi, Tôn Lạc Tư 14 tuổi.

(Phần 3)

Từ sau hôm lễ trưởng thành 3 tháng, Kim Thánh khắp nơi đang được bàn tán về việc thiếu gia nhà họ Dụ tài giỏi như thế nào, cũng chính vì vậy mà nữ sinh vừa ưu tú vừa lạnh lùng như Lạc Tư lại không để nam thần Tống Khương vào trong mắt.

Hôm đó, lúc tan học Tống Khương lại hẹn Lạc Tư một lần nữa. Tống Khương vẫn tiếp tục như lần trước, cầm một bó hoa tặng cho Lạc Tư. Lạc Tư không thể hiện cảm xúc gì cả, chỉ lạnh nhạt cầm bó hoa, rồi lại chờ đợi xem Tống Khương sẽ nói những gì.

Tống Khương là một chàng trai không giống Dụ Lục, Tống Khương luôn tràn đầy năng lượng, vô cùng thân thiện chứ không lạnh lùng như Dụ Lục.

Lạc Tư chỉ thấy người đứng trước mặt, vô cùng lúng túng giống nam sinh lần đầu biết yêu, thổ lộ với Lạc Tư.

"Anh tên là Tống Khương, hơn em 3 lớp. Anh đã để ý đến em từ rất lâu, nhưng phải đợi đến lễ trưởng thành của em mới dám thổ lộ. Anh rất thích em!"

Lạc Tư gật đầu.

"???"

Chỉ gật đầu thôi sao?

Tống Khương nhìn khuôn mặt lạnh lùng của Lạc Tư, lại tiếp tục nói tiếp.

"Anh có thể cùng em tìm hiểu nhau chứ?"

Thế nhưng Tống Khương không ngờ Lạc Tư lại trả lời vô cùng thẳng thắn và xa cách như vậy. Lạc Tư nói.

"Tôi đã có vị hôn phu, nếu đã để ý tôi từ lâu, anh cũng hẳn biết rằng tôi có hôn ước với Dụ gia?" Dứt lời Lạc Tư xoay người rồi đi không chút do dự. Thật lãng phí thời gian khi chỉ đứng đây nghe những lời này.

Kết quả là.....tâm hồn của thiếu niên mới lớn chưa bao giờ yêu đương của Tống Khương nam thần giờ đây vỡ nát như vụn.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Dụ Lục 20 tuổi, Tôn Lạc Tư 14 tuổi.

(Phần 4)

Một điều mà Lạc Tư không bao giờ ngờ đến, chính là lúc Tống Khương tặng hoa cho Lạc Tư lại bị Dụ Lục nhìn thấy.

Dụ Lục thường hay về nhà bất thường vì tính chất công việc của công ty, thế nên Dụ Lục lần nào trở về nhà cũng đi đưa hoặc đi đón Lạc Tư. Vì đột xuất do công việc, nên khi Dụ Lục về nhà đều không báo ai một tiếng cả. Chỉ khi đi mới nói trước cho Lạc Tư biết.

Thế nên một màn thổ lộ đó đều bị Dụ Lục thấy hết. Lạc Tư có chút bất ngờ, đi lại phía Dụ Lục, thuận tay ném bỏ hoa vào thùng rác bên cạnh, sau đó lên xe cùng Dụ Lục về nhà.

Suốt đường đi cho đến khi về Dụ gia, Dụ Lục đều im lặng không nói một tiếng nào cả. Lạc Tư nhận ra có điểm không đúng, nhưng vẫn là không biết không đúng ở điểm nào.

Buổi tối sau khi ăn cơm, Dụ Lục luôn luôn dẫn Lạc Tư đi dạo tiêu com vài vòng, sau đấy mới bắt đầu vào thư phòng xử lý công việc. Nhưng hôm nay chỉ mới ăn cơm xong Dụ Lục đã vào thư phòng ngay lập tức. Lạc Tư khó hiểu cũng theo Dụ Lục vào theo.

Nhìn Dụ Lục lạnh nhạt xử lý văn kiện. Lạc Tư dù biết Dụ Lục ít nói, nhưng lắm lì lạnh lùng như hôm nay lại là lần đầu Lạc Tư thấy Dụ Lục như vậy.

Có lẽ nào chính là do chuyện của Tống Khương?

Lạc Tư lại tiếp tục giờ trò mèo như mọi lần bỏ đến người Dụ Lục, nhưng chỉ đổi lại một câu nói vô cùng lạnh nhạt "Anh cần làm việc, đừng nháo!"

Lạc Tư có một chút tủi thân. Ngồi mãi một hồi nhìn Dụ Lục vẫn luôn bận với đồng văn kiện. Lạc Tư nghĩ trong đầu rằng chắc chắn Dụ Lục chính là khó chịu về việc Tống Khương thổ lộ. Thế là Lạc Tư bắt chước các bạn nữ trong lớp, viết thư nhận lỗi cho bạn trai.

Sau khi viết xong, Lạc Tư gấp lá thư lại, một lần nữa rón rén đến gần bàn làm việc của Dụ Lục. Từng chút từng chút đẩy lá thư tiến lên phía trước, cho đến khi lá thư xuất hiện trong tầm mắt của Dụ Lục, thành công lôi kéo sự chú ý của Dụ Lục, Lạc Tư lại như con thỏ nhút nhát trốn dưới bàn. Dụ Lục cau mày, dùng bút trên tay, cầm lấy lá thư mở ra.

Nội dung thư của Lạc Tư là như sau:

"Gửi A Lục,

Bà xã của anh nhận ra bản thân hôm nay đã lãng phí thời gian với một tên ong bướm. Vốn không nghĩ anh để ý nên em không đề cập chuyện này với anh. Hiện giờ bà xã vô cùng hối lỗi. Để bù đắp sẽ bobo Dụ Lục 2 lần.

Kí tên

Tiểu bà xã Tôn Lạc Tư của ai đó."

Đây là lần đầu Lạc Tư trông thấy Dụ Lục cười, trước giờ Dụ Lục chỉ luôn giữ bộ mặt lạnh như băng ngàn năm không tan vậy.

Dụ Lục gấp lá thư lại, sau đó chuyển tầm mắt đến Lạc Tư. Lạc Tư lại như chột dạ liến trồn mắt.

Lạc Tư chỉ nghe thấy giọng nói của Dụ Lục vang lên, anh nói "Lại đây!"

Lạc Tư mon men lại gần, kết quả liền bị Dụ Lục bế lên ngồi vào lòng. Sau đó.....sau đó chính là phần bù đắp 2 lần bobo.

~~~~*Lời nói nho nhỏ*~~~~

Tôi: Chỉ huy lưu manh dê già, có phải nếu như tiểu Tư đủ tuổi là người lập tức xẻo thịt ăn tiểu Tư luôn không?

Dụ Lục: Ủ!

Tôi: xjzvzbsusoab....!

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Dụ Lục 21 tuổi, Tôn Lạc Tư 15 tuổi.

Có lần Hứa Tĩnh Giai học bắn súng ở trường, vì Kim Thánh luôn muốn cho học sinh một sự giáo dục tốt nhất, thế nên việc tập bắn súng, cũng sử dụng đạn thật. Không may trong lúc tập luyện, Lạc Tư bị đạn xước trúng làm chảy tay. Tuy là nói chảy tay nhưng vùng vết thương cũng khá là nghiêm trọng. Kết quả là một bên tay băng bó. May mắn là Lạc Tư đã luyện tập võ công từ nhỏ do truyền thống gia đình, thế nên lần này mới chỉ là vết thương nhỏ.

Tuy là nhỏ thế, nhưng cũng khiến cho mẹ của Lạc Tư từ Mỹ liền tức tốc trở về Anh, khiến cho Dụ Lục từ Trung Á liền tức tốc trở về nhà.

Tối hôm đó Lạc Tư ở lại Dụ gia, sau khi đã bị hai mẹ dặn dò lo lắng đủ thứ, cũng đã để cho Lạc Tư đi ngủ. Đợi hai mẹ rời khỏi, Dụ Lục mới từ thư phòng đi đến phòng của Lạc Tư. Mặc dù chỉ ngồi bên cạnh nắm tay Lạc Tư mà không nói gì, lâu lâu lại dăm chiêu, rồi lại hôn lên chỗ bị quần băng. Dụ Lục đã ngồi rất lâu, cho đến khi Lạc Tư ngủ say, anh vẫn chưa có ý định rời khỏi.

Không những chỉ tối hôm đó, mà mấy ngày sau khi Dụ Lục còn ở nhà, có rất nhiều lúc anh cứ nắm tay, sau đó lại nhẹ nhàng hôn lên vết thương.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Dụ Lục 22 tuổi, Tôn Lạc Tư 16 tuổi.

Một hôm vào buổi sáng, Dụ Lục vì nội quy ở quân ngũ đã hình thành gần 20 năm nay, nên anh luôn thức dậy vào đúng một khung giờ được quy định. Nhưng hôm nay là vì anh ở nhà, đã thức dậy rồi nhưng vẫn chưa rời khỏi giường. Anh nằm một lát, lúc muốn đứng dậy thì lại nghe tiếng cửa phòng được mở ra, Dụ Lục dừng mọi động tác liền giả chết, nằm bất động.

Ở cửa phòng lấp ló một cái đầu nhỏ nhắn, cô thò đầu vào bên trong nhìn người, quả nhiên là người này vẫn còn đang ngủ. Lạc Tư bước vào, nhẹ nhàng

đóng cửa, sau đấy từng bước rón rén đến bên cạnh giường của Dụ Lục ngồi xuống.

Lòng tự hỏi lẽ ra giờ này Dụ Lục phải nên là dậy rồi, không nghĩ anh vẫn còn say sưa ngủ. Lạc Tư lại nhớ đến một chuyện, hình như hôm qua anh thức rất khuya để xem văn kiện. Hôm nay dậy trễ một chút, cũng là điều không tránh khỏi.

Lạc Tư nằm sấp xuống bên cạnh Dụ Lục, hai tay chống cằm, nhìn ngắm dáng vẻ của Dụ Lục khi ngủ. Lạc Tư cứ bất động mà ngắm như vậy, khiến Dụ Lục có chút không thoải mái cùng mất tự nhiên, đành phải vờ rằng đã thức dậy.

Lúc anh mở mắt nhìn thấy Lạc Tư ở bên cạnh, ánh mắt cô mở lớn vì bất ngờ khi thấy anh thức dậy. Dụ Lục bị cuốn hút, vô thức lên tiếng.

"Sớm như vậy đã chạy qua đây, ngủ không tốt?"

Lạc Tư gật đầu, quả thật là do bị giật mình nên mới dậy, thường ngày khi được nghỉ học Lạc Tư thường dậy trễ hơn so với mọi hôm.

Dụ Lục ánh mắt vẫn luôn lạnh nhạt, đưa tay nhẹ nhẹ vuốt tóc Lạc Tư, anh nói.

"Có muốn ngủ cùng không?"

Lạc Tư lại không chút do dự gật đầu.

Thế là Lạc Tư gối đầu lên tay Dụ Lục, khuôn mặt áp sát vào da thịt ở lồng ngực anh, được anh ôm vào lòng, cả hai lại cùng chìm trong giấc ngủ một lần nữa.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Dụ Lục 24 tuổi, Tôn Lạc Tư 17 tuổi.

Lần đầu tiên trong cuộc đời 17 năm của Lạc Tư, cuối cùng cô cũng có kinh nguyệt. Đó là vào một ngày mà mẹ Dụ cùng ba Dụ đã sang nước ngoài, trong biệt thự Dụ gia chỉ còn Dụ Lục và Lạc Tư. Cả hai đang cùng nhau xem phim và ăn trái cây sau khi kết thúc đi dạo tiêu thực vào bữa tối. Thì đột nhiên bụng Lạc Tư trở nên co thắt, khiến Lạc Tư đau quần quại.

Sau khi vào nhà vệ sinh kiểm tra một chút thì Lạc Tư nhận ra mình đã bắt đầu chuỗi ngày chu kì kinh nguyệt. Vì xấu hổ với cả ngại ngùng thế nên Lạc Tư vẫn không thông báo cho Dụ Lục biết, chỉ âm thầm nhờ người hầu mua giúp một ít đồ sau đấy bản thân tự xử lí. Lúc Lạc Tư từ nhà vệ sinh bước ra, đã không thấy Dụ Lục ở phòng khách nữa, mà từ khi nào anh đã vào bếp. Lạc Tư lại gần thì thấy anh đang nấu nồi canh gừng. Trong lòng có chút bất ngờ nhìn anh. Chỉ thấy anh chăm chú mức ra một chén canh gừng, rồi ra hiệu bằng ánh mắt bảo rằng Lạc Tư hãy ngồi xuống ghế, sau đó Dụ Lục tự tay bón canh cho Lạc Tư. Lạc Tư ngạc nhiên lên tiếng.

"Sao anh biết?"

Dụ Lục chỉ âm trầm nói "Mở miệng!"

Cho đến khi Lạc Tư đã uống xong chén canh, Dụ Lục mới đưa Lạc Tư về phòng. Còn vô cùng cẩn thận như thường lệ đỡ Lạc Tư ngủ.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Dụ Lục 23 tuổi, Tôn Lạc Tư 17 tuổi.

Lạc Tư đến thăm anh hai của cô là Tôn Trạch ở trại Trung Á, sau đấy lại tiếp tục đi Ireland để thăm Dụ Lục, vì Dụ Lục đang phải xử lí công việc ở bên

đó. Tình hình hiện tại Lạc Tư đang mang theo một bụng giận dữ để đi tìm Dụ Lục. Lúc còn ở trại Trung Á, Lạc Tư vô tình nghe được một đám người đàn ông tụ tập nói chuyện, bảo rằng dạo này xuất hiện một mỹ nữ ở trại, thường hay lui lại với Dụ Lục, bị mọi người đồn đoán rằng hai người đang hẹn hò.

Lạc Tư không biết được rằng, chuyện của cô và Dụ Lục chỉ rõ như ban ngày với đồng đội của Dụ Lục mà thôi, còn những anh em bên ngoài, chẳng ai hay biết gì cả. Thế nên mới rộ lên những đồn đại của Dụ Lục và cô gái kia, để bây giờ Lạc Tư lại nghe thấy được. Quả thật vô cùng tức giận.

Lúc này Dụ Lục đang tham dự một bữa tiệc tại một lâu đài cổ ở Dublin. Lạc Tư cứ thế ngang nhiên bước vào sảnh tìm người. Khiến cho mọi người có một chút ngạc nhiên, và tất nhiên không ngoại trừ Dụ Lục. Anh nhanh chóng bỏ lại vị khách đang nói chuyện, đi đến gần Lạc Tư rồi nắm tay dẫn Lạc Tư ra ngoài.

Dụ Lục dẫn Lạc Tư ra khu vườn cổ phía sau, vô cùng vắng vẻ người, chỉ có ánh đèn cùng sương đêm bao quanh. Dụ Lục từ tốn cởi áo khoác, khoác lên người Lạc Tư sau đó mới lên tiếng hỏi.

"Sao lại chạy đến đây? Có ai bắt nạt sao?"

Lạc Tư một bụng giận trước hành động của anh liền trở nên ỉu xiu, nhưng giọng cô có chút làm nũng cùng hờn dỗi.

"Có!" Chỉ một từ, nhưng lại vô cùng khó chịu.

Dụ Lục nhích mép, dùng một tay áp lên cái má ửng hồng của Lạc Tư. Anh trầm giọng hỏi.

"Là ai?"

Lạc Tư cau mày nhìn Dụ Lục, cho hai chữ "Là anh!"

Dụ Lục có một chút bất ngờ, nhưng cũng không thể hiện gì trên khuôn mặt, chỉ nhẹ giọng với Lạc Tư.

"Anh đã làm gì đắc tội với em?"

"Anh không làm gì, chẳng qua ở trại Trung Á nghe được bạn gái của anh rất xinh đẹp."

Dụ Lục nhướn mày "Ồ!" một tiếng.

Lạc Tư nhìn phản ứng của anh lại càng khó chịu hơn.

"Quả thật em rất xinh đẹp!" Anh chậm rãi nói.

Lạc Tư nhún mày, khó hiểu trước câu trả lời của Dụ Lục "Anh là có ý gì?"

"Là đang bày tỏ với em!"

Kết quả là Lạc Tư không thể tiếp tục giận, cùng Dụ Lục rời khỏi lâu đài về lại khách sạn.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Dụ Lục 23 tuổi, Tôn Lạc Tư 17 tuổi.

Trong đêm tối, Lạc Tư vì khát nước nên tỉnh dậy, cô ngồi dậy hướng đi xuống bếp muốn rót một ly nước, khi này đi ngang qua thư phòng của Dụ Lục còn sáng đèn nhưng lại không có người ở trong, hoá ra là anh cũng xuống bếp uống nước.

Lạc Tư cầm lấy bình nước rót ra một chiếc ly, uống một ngụm, vẫn chưa kịp nuốt vào bụng đã bị Dụ Lục lấy chiếc ly trên tay đi mất, Lạc Tư tròn mắt ngạc nhiên nhìn Dụ Lục cứ như vậy thản nhiên uống hết ly nước đang uống dở của cô.

Lạc Tư vỗ lên ngực, cô ho vài tiếng, sau đó lập tức nhìn Dụ Lục chật vắn.

"Sao anh lại làm như thế?"

Dụ Lục nhướn mày, ánh mắt anh nhìn nhặt nhìn Lạc Tư, lên tiếng "Có chuyện gì sao?"

".....Nước.....nước đó.....em đã uống rồi!" Lạc Tư ngượng đến đỏ cả mặt, cô nhìn vết nước đọng trên mép ly, nơi anh vừa uống trùng với nơi Lạc Tư uống. Như vậy.....như vậy có khác gì là hôn nhau đâu?

"Thế nên, em đang xấu hổ sao?" Dụ Lục cúi người áp sát gần khuôn mặt của Lạc Tư, quan sát Lạc Tư vì ngại ngùng mà né tránh ánh mắt của anh.

Hỏi thật thừa, dù sao Lạc Tư đã ra dáng một thiếu nữ rồi, những chuyện thân mật như thế này, nói không xấu hổ chính là nói xạo.

Dụ Lục giữ nguyên tư thế mập mờ một lát, trông thấy Lạc Tư gần như muốn xù lông, anh mới đứng nghiêm chỉnh đằng hoàng. Anh với tay rót một ly nước khác, sau đó chính mình uống một ngụm nước, phần còn lại đưa cho Lạc Tư. Khiến cho Lạc Tư có chút không kịp tiếp thu hành động của anh là có ý gì, chỉ nghe thấy khuôn giọng lạnh nhạt của anh nói.

"Đền cho em phần còn lại, không cần khách khí!"

Tôn Lạc Tư "..."

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Dụ Lục 24 tuổi, Tôn Lạc Tư 18 tuổi.

Mấy lần Dụ Lục đến khu đại học Kim Thánh để đón Lạc Tư, bóng dáng của Dụ thiếu gia mặc quân phục, tay mang găng trắng, đứng tựa vào thân xe, khuôn mặt anh tuấn tiêu soái đã in hằn trong tâm trí của các cô gái ở Kim Thánh.

Tôn Lạc Tư trong mắt mọi người luôn là một cô gái ngạo nghễ lạnh lùng mà bọn họ chỉ có thể ngược nhìn cô ở trên cao, thế nên ở trường học Lạc Tư có rất ít bạn, hầu như mọi người sẽ đều là bộ dạng hâm mộ, sùng bái Lạc Tư nhiều hơn. Xét về năng lực học tập xuất sắc và nhan sắc thì quả nhiên ở Kim Thánh vẫn không có ai bằng Lạc Tư. Còn về gia cảnh, mặc dù gia cảnh của Lạc Tư thần bí, lúc trước cũng có người đồn đại rằng gia cảnh của Lạc Tư thuộc thế lực ngầm, không quan chuyện đó đúng sai, ít nhất ở hiện tại Dụ gia chống lưng cho Lạc Tư, suy đi tính lại, về mọi mặt các cô gái ở đây đều không bằng Lạc Tư. Tuy trông Lạc Tư có vẻ xa cách, nhưng chỉ có những cô nàng cùng lớp với Lạc Tư mới biết, tính cách của Lạc Tư không hề cao ngạo như vẻ bề ngoài, Lạc Tư đối với các bạn nữ so ra cũng mềm lòng và dễ nói chuyện hơn.

Trước tình hình Dụ thiếu gia mấy ngày liền gây náo loạn trước cổng trường đại học Kim Thánh đang là chủ đề sôi nổi của mọi cô gái ở Kim Thánh. Tuy Dụ Lục chỉ là đến đón người, vô tình lại thu hút quá nhiều ánh mắt của thiếu nữ, nên chuyện này trở nên rầm rộ hơn. Lạc Tư cũng không lấy làm lạ, chuyện này đã bắt đầu từ khi cô học cấp hai, nên Lạc Tư cũng không bận tâm đến những cô nàng quá kích đó.

Lúc này là giờ tự học, Lạc Tư vẫn như mọi lần lấy sách ra đọc. Bên cạnh các bạn nữ đã không kìm được sự tò mò mà lên tiếng.

"Lạc Lạc, người hay đến đón cậu mấy ngày nay là bạn trai cậu à?"

Lạc Tư dừng đọc sách, nhìn sang cô bạn vừa mới lên tiếng. Lạc Tư trầm mặc một lát rồi lại trả lời một chữ "Không!"

Tuy rằng hệ thống trường học ở Kim Thánh là từ cấp một cho đến đại học, nhưng rất ít tiểu thư thiếu gia có thể theo học đến cùng, một phần là do sở thích của từng cá nhân, một số bạn học khi lên đại học thì thường sang học tại các nước khác, hai là do không đủ học phí để học. Mà Lạc Tư lại là một trong những số ít người từ khu cấp ba Kim Thánh lên khu đại học Kim Thánh. Thế nên chuyện giữa Lạc Tư và Dụ Lục chỉ có một phần ít người biết.

Thấy Lạc Tư không chút biểu cảm nào phủ nhận mối quan hệ với Dụ Lục, các bạn nữ hào hứng hơn hẳn, một cô nàng liền kích động cười đùa nói.

"Thế cậu giới thiệu cho bọn tớ đi!"

Lạc Tư lại lạnh nhạt cho một chữ "Không!"

Các bạn nữ thấy Lạc Tư lạnh lùng, cũng chẳng ai muốn chọc ghẹo hay nói chuyện với cô nữa. Tuy biết tính tình của Lạc Tư không bài xích bọn họ, nhưng cũng không nhiệt tình. Hơn hết thân phận của Lạc Tư cao hơn bọn họ, bọn họ cũng không thể chọc cho cô tức giận.

Hôm nay như thường lệ Dụ Lục còn ở Anh, mỗi lần tan học đều tự mình đến trường đón Lạc Tư về.

Dụ Lục vẫn đậu xe chỗ cũ, anh phong trần với bộ quân phục, đứng tựa vào đầu chiếc xe Roll Royce, phía sau còn có thêm hai chiếc Roll Royce đen tương tự, xung quanh ba chiếc xe có khoảng gần 10 người đàn ông mặc complet đen đứng nghiêm trang. Mà lúc này phần lớn nữ sinh đều tụ tập rắt

đồng lại một chỗ, chỉ để bàn đến người thần bí mặc quân trang đang đợi người kia.

Hiện tại Lạc Tư vẫn chưa ra, Dụ Lục biết Lạc Tư ghét sự chen chúc giữa đám đông, nên nếu Lạc Tư không ra sớm thì chính là ra sau cùng. Dụ Lục ngược lại rất kiên nhẫn chờ Lạc Tư. Anh đưa tay gỡ chiếc găng ra, vô tình cảm nhận được một ánh mắt nóng rực chiếu thẳng trên người mình, Dụ Lục cau mày nhìn trong đám đông nữ sinh. Hầu hết nữ sinh da mặt mỏng nên khi thấy Dụ Lục nhìn sang ai cũng không dám ngẩng đầu lên nhìn. Nhưng bất ngờ Dụ Lục lại nhận ra có người chống lại ánh mắt của anh, hiên ngang nhìn anh, hơn thế còn làm ra cái vẻ thẹn thùng khi thấy anh nhìn lại. Dụ Lục lập tức cau mày, những tên thuộc hạ xung quanh đều cảm nhận được sự khó chịu của anh, không nói nhiều lời tất cả liền rút súng lục ở bên hông ra, khuôn mặt thờ ơ chia hòng súng đen ngòm về hướng cô gái đang nhìn Dụ Lục.

"Nhìn nữa là vài lỗ trên người đấy, cô chọn đi!" Một tên thuộc hạ đứng gần cô nàng lên tiếng không khách khí nói.

Lời của người đàn ông mặc complet đen không những khiến một mình cô gái nhìn thẳng Dụ Lục sợ hãi mà cũng khiến những nữ sinh còn lại toát mồ hôi. Bọn họ không hề nghĩ soái ca kia lại khó tính như vậy.

Tên thuộc hạ buông lời cảnh cáo xong, lại thấy Lạc Tư đi ra, bọn hắn liền đồng loạt thu súng trên tay, cúi đầu cung kính Lạc Tư. Lạc Tư cứ như thể lên xe cùng Dụ Lục, cùng những người đàn ông mặc complet rời khỏi trước nhiều ánh mắt hâm mộ của các nữ sinh.

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tur Uyên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Chương trình phỏng vấn đặc biệt 2-

1.

PV: Nếu như Dụ tiên sinh và Tôn tiểu thư không ở bên nhau, có thể hình mẫu lí tưởng bạn đời của các bạn sẽ như thế nào không?

Tôn Lạc Tư: Chỉ cần có thể bé được tôi như Dụ Lục.

PV:.....Dụ tiên sinh thì sao?

Dụ Lục: Chỉ cần là Lạc Tư.

PV:.....Nhưng nếu như hai người không ở.....

Dụ Lục: Không có nếu như, không có tôi cũng sẽ biến nó thành có, thế nên cái nếu như của cô đang nói thật vô nghĩa!

PV:.....

2.

PV: Xin hỏi làm sao hai người có thể chắc chắn mà khẳng định rằng đối phương sẽ không bao giờ rời khỏi bạn?

Tôn Lạc Tư: Anh ấy có lá gan đó sao?

Dụ Lục: Cô ấy cũng không có lá gan đó!

PV:.....Thế thì Dụ tiên sinh, anh có thể cho các bạn đọc giả một lời khuyên để cura cảm con gái nhà người ta không?

Dụ Lục: Tuyệt đối không được mới lâm trận đã bỏ chạy!

3.

PV: Trong cuộc sống hôn nhân, hai người có bao giờ cãi nhau không? Nếu có thì các bạn sẽ giải quyết như thế nào?

Tôn Lạc Tư: Cãi nhau thì không thường xuyên, nhưng mỗi lần như vậy tôi đều sẽ im lặng.

PV: Im lặng? Tôi thường thấy các cặp đôi yêu nhau thường chia tay là do cả hai đều im lặng, vậy Dụ tiên sinh anh làm sao có thể hoà giải với cô ấy vậy?

Dụ Lục: Bế cô ấy lên giường giải quyết!

PV:.....Phi lễ thật phi lễ mà!

- Ngoài lễ-

PV: Dụ tiên sinh, là như vậy, chúng tôi có một trò chơi nho nhỏ với phần thưởng là 1000 tệ, điều kiện là chàng trai của chúng tôi có thể nắm tay của Tôn.....

Dụ Lục: Cút!

PV:.....

- Chương trình nhỏ của chúng ta đã kết thúc, hãy đón chờ tập tiếp theo nhé-

- xxixabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

Dụ Lục 24 tuổi, Tôn Lạc Tư 18 tuổi.

Mấy ngày nay không biết ở đâu lại truyền lên tin tức rộng rãi khắp trường về chuyện soái ca đón Lạc Tư tan học chính là Dụ thiếu gia Dụ Lục, cũng chính là vị hôn phu của Lạc Tư.

Một đám các cô nàng ngồi cùng nhau ở thư viện.

Nữ sinh A: Các người không biết chuyện này à? Tôi cùng Tôn Lạc Tư là từ khu cấp ba Kim Thánh lên đây, nhưng chuyện này đã bắt đầu từ khu cấp hai Kim Thánh rồi, ai mà chẳng biết Tôn Lạc Tư đã được định sẵn là con dâu của Dụ gia từ khi lọt lòng.

Nữ sinh B: Theo như cô nói là con dâu nuôi từ bé à?

Nữ sinh A: Một phần cũng có thể cho là thế. Lúc trước không phải Dụ phu nhân thì cũng chính là Dụ thiếu gia đưa đón Tôn Lạc Tư đi học. Tình cảm giữa hai người rất khăng khít, với cả một cô gái ưu tú như Tôn Lạc Tư thì nam thần giỏi toàn diện như Nam Hàn cũng bị Tôn Lạc Tư quăng ra sau đầu.

Nữ sinh C: Điều này thì không thể phủ nhận, Tôn Lạc Tư không cần người khác thì cũng tự toả ra hào quang của riêng mình. Nhưng mà vẫn thấy tiếc nuối cho nam thần Nam Hàn, hẳn xuất sắc đến như thế lại bị giai nhân không một chút bắn khoăn cự tuyệt.

Nữ sinh A: Mà các người sẽ không thể biết được lí do từ chối của Tôn Lạc Tư có bao nhiêu là đã kích đầu.

Nữ sinh D: Như thế nào? Tôn Lạc Tư tuy nhìn lạnh lùng, nhưng chưa bao giờ thấy cô ấy độc mồm a?

Nữ sinh A: Tôi còn nhớ rõ lúc đó có một cô gái thích Nam Hàn, thấy Nam Hàn bị Tôn Lạc Tư không một chút khách khí mà từ chối liền đến thư viện tìm Tôn Lạc Tư đòi công đạo cho Nam Hàn đấy. Tôi nhớ không lầm hình như cô nàng đó cũng thuộc top 10 xuất sắc của trường tên là Lý cái gì Như ấy.

Nữ sinh C: Cô ta nói như thế nào?

Nữ sinh A: Cô nàng đó nói rằng: Sư huynh Nam Hàn xuất chúng, có điểm nào Tôn Lạc Tư lại muốn cự tuyệt. Tôn Lạc Tư chỉ lạnh nhạt trả lời không một chút khách khí, nói rằng cái gì mà chỉ dựa vào những thành tích đó mà cũng gọi là xuất chúng, sau đó còn liệt kê những lỗi sai nhỏ về kĩ thuật dùng kiếm và dùng cung, đã kích hơn là ngay cả việc bắn ba phát súng, một phát vào hồng tâm, hai phát còn lại ở vòng thứ hai từ trong ra của Nam Hàn cũng bị Tôn Lạc Tư đem ra để nói hấn kém việc sử dụng súng. Còn nói rõ vì sao Nam Hàn chỉ có thể bắn trúng một phát hồng tâm là do ăn may. Các người đoán xem về mặt của cô Lý Như gì đấy như thế nào?

Nữ sinh C: Nghe có vẻ rất vi diệu, nhưng mà Tôn Lạc Tư thật sự có tốt như Nam Hàn không? Lời nói chê bai so với đàn ông thì có vẻ nặng nề quá!

Nữ sinh A: Cô nghĩ nếu như Tôn Lạc Tư không làm tốt hơn thì sao có thể vô tư mà chế giễu như vậy chứ? Kĩ thuật dùng súng của Tôn Lạc Tư là một trong những người có kĩ thuật tốt nhất đấy, lúc đấy Tôn Lạc Tư cũng chỉ mới mười lăm, một phút liền bắn được bốn viên đạn vào hồng tâm. Cô nói thử xem Tôn Lạc Tư lại không có tư cách mà chê bai Nam Hàn sao?

Cô nàng kia là lừa một cái, nhận ra mình thất thố nên chỉ ngượng ngùng mỉm cười. Bên đây cô nàng nọ lại tiếp tục nói.

Nữ sinh E: Tôn Lạc Tư lúc đó ngồi bên cạnh tôi, không lạnh không nhạt, nghĩ lại cũng không hiểu lúc đó cô gái Lý Như kia lấy đâu ra cái can đảm đến chất vấn Tôn Lạc Tư.

Nữ sinh A: Phải thế, nhưng mà tôi biết Lạc Tư nhiều năm như vậy, cũng là lần đầu tiên tôi thấy cô ấy nhiều lời như vậy, chính là cái lần nói chuyện cùng Tô Như ấy.

Nữ sinh B: Nhưng nghĩ lại thì Dự thiếu gia liệu có bằng như Nam Hàn không nhỉ? Tôi nghĩ chắc là hơn hẳn, nên mới không do dự từ chối Nam Hàn như vậy.

Nữ sinh C: Cũng chưa chắc, có thể Dự thiếu gia cùng Tôn Lạc Tư là từ nhỏ lớn lên, nên tình cảm sâu đậm, tài giỏi hay không thì có liên quan gì. Mấy người chưa nghe câu "Nếu ta đã thích hoa hồng đầu tường vì có đẹp thì liên can gì" à?

Nữ sinh A: Đó cũng chỉ là suy nghĩ vớ vẩn của cô. Tôi nghe nói Dự thiếu gia từ nhỏ đã theo học trường đào tạo nhân tài đấy, nghe có vẻ rất không thực tế đúng không? Tôi cũng không biết ngôi trường đó ở đâu, nhưng tôi có thể khẳng định Dự thiếu gia bỏ xa Nam Hàn.

Nữ sinh B: Thật sự lợi hại như thế sao? Mọi lần vẫn bắt gặp anh ấy mang quân phục, tôi còn tưởng anh ấy phục vụ cho quân đội Anh quốc chứ.

Nữ sinh A: Tôi không rõ, nhưng chắc chắn không phải tầm thường đâu. Chỉ nhìn Tôn Lạc Tư đã thuộc hàng cực phẩm rồi, người sống cùng Tôn Lạc Tư thì còn có thể là hàng loại gì chứ, chỉ có hơn chứ không kém!

Nữ sinh D: Phải thế, và đây cũng không phải chuyện mình có thể tùy tiện nói nữa.

Mọi người đều đồng loạt đưa mắt về khung cảnh dưới sân trường thông qua cửa sổ sát đất. Bọn họ trông thấy Dự thiếu gia vẫn như mọi lần đứng tại trước trường đón Lạc Tư. Anh lúc nào cũng một vẻ nghiêm trang, lạnh lùng và có phần quá mức sạch sẽ. Nhưng chỉ cần là Tôn Lạc Tư, những thứ vừa liệt kê ở trên liền bay biến đi đâu mất. Cứ thế một đám nữ sinh nhìn Dự thiếu gia cùng Tôn Lạc Tư khí phách rời khỏi. Trong lòng không khỏi thầm than: Quả nhiên cùng là con người, nhưng đẳng cấp lại quá khác xa!

- xxihabin-

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Một chút ngốc, một chút thật thà

Ngày 12 tháng 8 năm XX. Cái tên Eirlys Đông Hoa đang tràn ngập trên mọi các trang tin tức giải trí ở xứ Trung. Eirlys Đông Hoa 24 tuổi, là một diễn viên điện ảnh chính kịch, gia nhập làng giải trí 4 năm, ngày hôm nay đã được xướng tên ở giải ảnh hậu tại buổi liên hoan phim Kim Mã, cô giành được giải thưởng này nhờ vai nữ chính một bộ phim hành động với đội ngũ sản xuất phim đến từ Mỹ. Trong 4 năm kể từ lúc ra mắt với công chúng, Eirlys Đông Hoa lúc này càng trở nên nóng hổi hơn bao giờ hết. Đòi từ không một khiếm khuyết vì trong 4 năm qua với hành tung bí ẩn mà cô không có một scandal tình ái hay bất cứ scandal nào tổn hại đến hình ảnh trước công chúng, điều này cùng những thành tích điện ảnh cô mang lại, khiến cho cô trở nên hoàn hảo trong mắt công chúng. Có lẽ vì sự kín tiếng về đời tư của Đông Hoa mà những phóng viên vô cùng nhiệt tình chớp lấy thời cơ để phỏng vấn Đông Hoa.

Trước mặt Đông Hoa nhấp nháy những ánh đèn Flash, bên tai là những câu hỏi liên tục được nói ra từ các phóng viên, hoà lẫn với tiếng gào thét fan của cô. Xung quanh cô có vài vệ sĩ cao lớn chắn trước tầm mắt cô, ngăn lại đám phóng viên muốn tấn công người kia. Đông Hoa cúi đầu, thỉnh thoảng lại liếc nhìn về hàng fan nở nụ cười nhẹ, chỉ hành động nhỏ này thôi cũng đủ làm hội trường chói tai bởi tiếng hét kích động kia. Cô được dẫn dắt ra xe bảo mẫu, trên tay còn cầm chiếc cúp của ảnh hậu.

Khi đã thoát khỏi cảnh tượng hỗn loạn khi nãy, Đông Hoa ngồi trên xe đã vô cùng mệt mỏi, để chiếc cúp sang một bên, muốn tìm một tư thế thích hợp để đánh một giấc. Tiểu Vũ trợ lý của cô đắp cho cô một chiếc chăn mỏng.

"Trong xe nhiệt độ hơi thấp, tiểu thư khoác lên đừng để bị lạnh."

Đông Hoa gật đầu, không đáp lời, tay cô đã kéo chiếc chăn lên tận cổ, an ổn dựa vào Tiểu Vũ mà nhắm mắt.

"Tiểu thư, khi nào thì mới về lại Bắc Kinh?" Từ Thanh vừa lên tiếng vừa nhìn chiếc ipad trên tay không rời. Từ Thanh chính là người đại diện của Đông Hoa.

Cô vẫn nhắm mắt, giọng lười biếng lên tiếng "Đợi ngày mai rồi trở về."

"Vâng!" Từ Thanh đáp một tiếng, trong xe rồi vào im lặng, được một lúc thì ipad của Từ Thanh hiện lên một thông báo, cô nàng lập tức lên tiếng.

"Tiểu thư, thiếu gia vừa báo đến rằng 2 ngày nữa sẽ đến Bắc Kinh."

Đông Hoa thoáng mở mắt, sau đó lại nhắm mắt, nhàn nhạt nói "Vậy thì lập tức liền trở về đi!"

Từ Thanh gật đầu, quay sang nói với tài xế Tiểu Chu đến biệt thự Thụ Phong.

Hiện tại đã là nửa đêm, đường xá thông thoáng, thông thường từ chỗ liên hoan phim đến biệt thự phải mất 2 tiếng, hôm nay Tiểu Chu chỉ chạy 1 tiếng là đã đến cổng lớn của biệt thự. 4 tên thuộc hạ trông cửa lớn nhìn thấy Tiểu Chu liền tự khắc mở cửa, nghiêm trang đứng cúi nhẹ người cho đến khi chiếc xe của Đông Hoa đi qua. Cách một đoạn đường nhất định, sẽ có hai tên thuộc hạ đứng canh giữ ở hai bên đường, qua tầm khoảng 5-6 đoạn đường như vậy, chiếc xe cuối cùng cũng đến được sân trong của khu biệt thự, Tiểu Chu không rẽ vào hướng biệt thự mà chạy thẳng đến sân chứa máy bay tư nhân.

Lúc Đông Hoa tỉnh dậy thì bản thân cô là đang ở Bắc Kinh. Cô lười biếng nằm trên giường đưa tay với lấy chiếc điện thoại xem tin tức. Quả nhiên toàn bộ hotsearch trên weibo đều có tên cô.

#Eirllys Đông Hoa-chủ nhân của chiếc cup ảnh hậu năm nay.

#Eirllys Đông Hoa ảnh hậu lần thứ 51 của điện ảnh Kim Mã

#Những lời khen không ngớt từ các đạo diễn và diễn viên gạo cội dành cho Eirllys Đông Hoa.

#Ảnh đế Hàn Tân "ngổ tình ý" với Eirllys Đông Hoa.

#Tìm hiểu chặng đường điện ảnh của ảnh hậu Eirllys Đông Hoa.

Đông Hoa cau mày, nhìn vài tựa đề hotsearch kia có chút tỉnh táo. Cô nhấn vào tin liên quan đến cái "ngổ tình ý" kia. Lập tức màn hình hiện lên một video dài 16 phút. Cô vừa nhấn vào xem, lập tức một giọng nói được truyền đến.

"Eirllys là một diễn viên có kỹ thuật tốt nhất tôi từng hợp tác. Cô ấy là nữ diễn viên duy nhất không cần thời gian tập luyện võ công, cũng là nữ diễn viên không sử dụng diễn viên đóng thế. Toàn bộ những thước phim mà mọi người được xem, hoàn toàn là Eirllys đảm đương. Ở phim trường cô ấy luôn cho mọi người thấy được trách nhiệm, tinh thần và sự chuyên nghiệp của cô ấy đối với bộ phim "Rừng Cẩm" này. Có thể nói đây là vinh dự của tôi khi hợp tác với cô ấy." Người vừa nói là đạo diễn của bộ phim đã giúp cô giành được giải thưởng ảnh hậu này, chính là đạo diễn Robert Andem. Sau đó màn hình lại chuyển cảnh, là nam chính của bộ phim, anh là một trong những tài tử của điện ảnh Hollywood.

"Ngoại trừ ăn đúng bữa, ngủ đúng giờ ra thì toàn bộ thời gian còn lại của Eirllys đều giành để nghiên cứu về bộ phim. Cô ấy biết thế mạnh của bản thân ở phương diện nào, quá trình quay phim cũng thuận lợi hơn với những lời khuyên quay góc của cô ấy. Tôi rất thích Eirllys thể hiện cú đá trên không trung, cô ấy làm tôi rất ngạc nhiên cùng ngưỡng mộ. Các bạn biết đấy, trong khi tôi phải học võ công thì cô ấy có thể quay xong một bộ phim rồi. Thật là ngưỡng mộ nhưng không thể phủ nhận tài năng của Eirllys đã khiến bộ phim có sức hút như thế. Thế nên tôi nghĩ chỉ mỗi giải thưởng này thôi cũng không đủ cho cô ấy."

Phía sau còn có thêm một vài diễn viên trong đoàn phim "Rừng Cẩm", cũng có một số diễn viên mà cô đã từng hợp tác cũng lên tiếng khen kỹ thuật diễn của cô, nhưng người lại khiến cô để ý nhất, chính là cái tên Hàn Tân. Đây là ảnh đế Hàn Tân mà năm ngoái cô cùng anh ta đóng chung bộ phim "Điều Cung". Đa phần Đông Hoa sẽ không thể nào nhớ tên được những người là bạn diễn của cô, nhưng riêng người này cô có thể nhớ là vì tên quái gở này rất thích mời cô đi ăn khuya, cũng hay chủ động muốn đưa đón cô về nhà mặc cho sự lạnh lùng của cô mà vẫn mặt dày bám theo, không giống với những bạn diễn khác, khi thấy cô lạnh nhạt, ngoại trừ khách sáo lịch sự ra thì không có ý đồ khác.

"Đông Hoa với tôi mà nói, không có một câu từ nào có thể diễn tả được con người của cô ấy. Phải nói là tôi không tìm thấy được khiếm khuyết nào của cô ấy. Tôi cũng đã xem "Rừng cẩm", những biểu hiện trên phim của cô ấy có lẽ không khác ngoài đời là bao. Mạnh mẽ, kiên cường, xinh đẹp, cũng rất lạnh lùng, rất thu hút. Không giây phút nào khi nhìn vào cô ấy khiến tôi có thể rời mắt được..."

Xem đến đây, Đông Hoa không một chút do dự liền vứt chiếc điện thoại trên tay đi. Đúng là tên đàn ông phiền phức! Ngay cả giọng nói cũng chán ghét như con người anh ta! Nổi hết cả da gà.

Cô quyết định rời giường, vì trở về Bắc Kinh sớm nên Từ Thanh vừa vặn nhận cho cô một chương trình thực tế trực tiếp, thời gian quay là lúc 9 giờ, chính là 2 tiếng nữa. Từ biệt thự Cẩm Uyển đến địa điểm ghi hình mất 1 tiếng nên 1 tiếng còn lại Đông Hoa vô cùng chậm rãi tắm rửa sau đó vừa dùng bữa sáng vừa xem tin tức. Mặc dù không vội vàng nhưng cô lại đến điểm quay sớm hơn nửa tiếng. Hôm nay quay ở ngoài trời, là ở công viên nước quốc gia. Lúc đến Đông Hoa một thân ăn mặc thoải mái, áo crop top trắng cổ kín không tay cùng quần đùi cạp cao, cô rất ít khi mặc như vậy để quay hình, nhưng để phù hợp với chủ đề hôm nay nên Đông Hoa không còn sự lựa chọn nào khác. Mặc dù nói đến sớm nhưng đó là so với giờ quay, còn so với những người khác cùng quay hôm nay, Đông Hoa là đến cuối cùng. Thế nên khi cô vừa đến, đã có người lại gần kéo cô đến phòng hoá trang, cô chỉ nhẹ nhàng từ chối, ý bảo muốn để tự nhiên không cần biến hoá. Cô nàng kia nghe xong liền tròn trĩnh mắt ngạc nhiên nhìn cô, lại tiếp tục nhìn cô rồi lại nhìn về đám cô nàng vừa hoá trang xong đang bước lại gần phía này. Cô nàng chỉ đành rời đi, ý nghĩ trong đầu có chút hâm mộ Đông Hoa có làn da thật đẹp. Những nữ diễn viên kia, mặc dù biết hôm nay phải xuống nước nên toàn bộ sản phẩm hoá trang đều muốn dùng loại không thấm nước, cũng chỉ mong lên hình đẹp một chút mà Đông Hoa lại can đảm chỉ để mặt mộc, thật là ngưỡng mộ!

Hôm nay ngoại trừ Đông Hoa thì còn có thêm ba nữ diễn viên khác, một người là một trong những tiểu hoa đán đang rất hot hiện nay-Lữ Thi Thi, một người là diễn viên truyền hình, cũng đã nhận rất nhiều giải thưởng lớn nhỏ-Tạ Tương, người còn lại là Lê Tổng Nhiên, một diễn viên mới, danh tiếng không tệ. Chính vì thế ngoài Tạ Tương ra cần phải chào hỏi trước thì hai người còn lại phải chào cô một tiếng tiên bối, mặc dù tuổi của hai người đó chỉ tương đồng tuổi cô. Đông Hoa liếc nhìn ba khuôn mặt ấy một lượt, Tạ Tương chỉ dùng một chút son để khuôn mặt không trở nên nhợt nhạt, Lữ Thi Thi và Lê Tổng Nhiên đều thích bôi tro trát phấn lên mặt. Bốn người đứng chung một chỗ, cũng chỉ đơn giản chào hỏi xong liền tách ra đi đến chỗ định sẵn để bắt đầu ghi hình.

Buổi ghi hình thực tế này có tên là "Run the time", có thành viên chính là 6 người, đa số là những khuôn mặt rất quen thuộc với đại chúng, cùng với 4 vị khách mời các cô nên được chia làm hai đội để hoàn thành nhiệm vụ. Khi bắt đầu ghi hình, hai MC giới thiệu một chút, sau đấy có ít phút để trò chuyện trước khi nhiệm vụ được phát ra. Có thể nói Đông Hoa hôm nay trở nên nổi bật nhất, lí do chính là cái cúp ảnh hậu hôm qua cô đã đạt được, kết quả vẫn không tránh khỏi tầm ngắm của hai vị MC cáo già này.

Lỗ Minh Yêu tuy rằng đã có tuổi, nhưng dáng người nhỏ bé khiến cho cô trở nên trẻ trung hơn so với tuổi, vừa kết thúc lời giới thiệu, liền chuyển chủ ý lên người Đông Hoa mà cười nói.

"Chúc mừng tiểu Hoa đã nhận được giải ảnh hậu, thật sự là ngưỡng mộ, tôi gia nhập giới này đã hơn mười năm nhưng còn chưa bao giờ thấy cúp của ảnh đế và ảnh hậu đâu, tiểu Hoa nhất định lần nào đó phải thoả mãn con mắt của tôi một lần đó."

Đông Hoa có chút giật giật khoe môi, thân thiết như vậy sao? MC như chị ta dần biết bao nhiêu cái chương trình liên hoan phim như vậy rồi, lúc này còn không biết ngượng ngùng nói như thế, khuôn mặt Đông Hoa nhàn nhạt mà trả lời.

"Được, hôm nào mời chị đến nhà, ăn một bữa cơm tiện thể ngắm chiếc cúp ấy."

Lỗ Minh Yêu lộ ra vẻ mặt sung sướng, quăng cho Đông Hoa ánh mắt cảm động, giọng cô càng thiết tha hơn.

"Thế thì quả là vinh hạnh của tôi rồi."

Bên đây chỉ vừa bắt đầu, MC nam Đồng Hình bên kia lại tiếp tục câu chuyện của cô.

"Tôi có một tí thắc mắc, theo như thông tin thì ảnh đế Hàn Tân hôm qua cũng tham dự buổi liên hoan Kim Mã nhưng 5 giờ chiều nay mới đáp xuống Bắc Kinh, thế mà Đông Hoa hôm nay liền có thể tham dự chương trình cùng chúng ta rồi."

Lỗ Minh Yêu lên tiếng cùng hợp sức, vẻ mặt cô nàng như ngạc nhiên nhận ra điều đó:

"Phải ha, em về luôn trong đêm sao? nếu vậy thì em vừa đáp xuống Bắc Kinh là tới đây luôn à?"

"Nếu thật đúng như vậy thì chúng ta thấy thật có lỗi với em, em vẫn khoẻ chứ?"

Khoẻ miệng của Đông Hoa càng giật kịch liệt, sáng nay cô cũng đọc tin tức rằng Hàn Tân đã đặt chuyến bay sớm nhất để về Bắc Kinh, đáp xuống đây lúc 5 giờ. Nghĩ đến quả thật cô có mặt ở đây thật thần kì, thế nên Đông Hoa không chút chần chừ, không chút suy nghĩ liền nói.

"Vẫn tốt, thật sự là về trong đêm, nhưng em có máy bay tư nhân nên không cảm thấy mệt mỏi lắm."

Mọi người lập tức hoá đá "..."

Khuôn mặt gì thế? Cô đã nói gì không đúng sao? Đông Hoa liếc nhìn một đám người đang ngơ ngác nhìn cô, cô liền nhìn sang Từ Thanh xin ý kiến, chỉ thấy cô nàng đỡ trán bất đắc dĩ lắc đầu.

Trong lòng Từ Thanh thầm oán: Quả nhiên vẫn là nên hạn chế cho tiểu thư xuất hiện trước công chúng qua mấy cái show nhảm nhí này, lại để khán giả thấy được một mặt hơi ngốc lại kém ăn nói kia của tiểu thư.

Quả thật làm trong cái giới giải trí này, giàu thì có giàu, cùng lắm là nhà có nhiều chiếc siêu xe, cũng chưa nghĩ tới lại có ai có cả máy bay riêng, điều Đông Hoa nói ra, làm nhiều người nhất thời không tiếp thu được.

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chúng ta chính là pháp luật!

Kết quả là sau buổi ghi hình thực tế trực tiếp ấy, đã có rất nhiều người bàn đến thân phận và gia thế của cô, đa số đều cho rằng cô chính là tiểu thư của một tập đoàn lớn, còn tập đoàn nào đấy thì bọn họ không hề đoán ra, fan hâm mộ Tiểu Bồng Tuyết của cô có một chút kích động liền đến tài khoản weibo của cô náo loạn một hồi, đến tận bây giờ chiếc điện thoại của cô vẫn đang rung liên tục, tất cả là thông báo số lượt người bình luận vào bài viết gần đây nhất của cô. Từ Thanh sau đó cũng chỉ nhìn cô với con mắt ngao ngán. Đến hiện tại Đông Hoa vẫn không biết bản thân đã nói cái gì sai.

Nhưng cũng vì thế mà cô phát hiện ra, từ khoá hotsearch về cái "ngò lơ ỷ" kia đã bị bay màu từ khi nào không hay. Trong đầu Đông Hoa hiện lên một cái tên, cô chỉ nhếch miệng cười bất đắc dĩ: Thế lực của người nào đó lại hoạt động rồi, tác phong vẫn nhanh nhẹn như vậy.

Đông Hoa đeo khẩu trang cùng đội mũ lên, cô vừa mới kết thúc một buổi chụp hình cho một tạp chí. Sắc trời lúc này cũng đã tối. Từ Thanh phải đi thương thảo với đạo diễn Từ ở một dự án mới, nên cô đã để Tiểu Vũ cùng Tiểu Chu đi theo Từ Thanh. Còn bản thân quyết định không kêu tài xế mà dạo vài vòng ở siêu thị gần đó. Đông Hoa muốn mua chút đồ ăn, người nào đó sắp trở lại, cô muốn ăn ngon thì phải mua thực phẩm trước, tránh cho

người đó lại muốn làm chuyện khác mà không chịu nấu ăn cho cô. Đông Hoa đi vài vòng trong siêu thị rộng lớn, sau khi đã mua đủ đồ, lúc này mới nhận ra đã 9 giờ rồi. Cô tính tiền sau đó ra ngoài bắt xe để trở về biệt thự Cẩm Uyển.

Hai tay Đông Hoa xách túi lớn túi nhỏ, ngó tới ngó lui không may lại chẳng thấy chiếc taxi nào gần đây. Cô đành để những chiếc túi xuống, muốn lấy điện thoại ra gọi cho tài xế đến đón. Vô tình lúc này lại có chiếc xe thể thao màu trắng hiệu ferrari dừng ở trước mặt cô. Không đợi cô tò mò, cửa kính xe đã hạ xuống, lộ ra gương mặt của một người đàn ông, dáng vẻ anh ta đều là bộ dạng phong hoa, một tay anh ta đặt trên vô lăng một tay tùy ý để trên cửa sổ xe, anh ta lên tiếng nói, bên miệng còn kẹp một điếu thuốc đang cháy.

"Lên xe đi, tôi đưa em về."

Đông Hoa nhướng mày nhìn hấn, không chút khách khí mở miệng:

"Anh là ai?"

Cô cảm nhận được cơ thể đối phương khẽ bất động một thanh, nhưng rất nhanh liền lấy lại thần sắc. Anh ta mở cửa xuống xe, vòng qua đầu xe đứng đối diện trước mặt cô. Điếu thuốc trên miệng cũng đã bị anh ta vút xuống mặt đường không hề thương tiếc.

"Em là đang giả vờ sao? Hôm qua chúng ta còn gặp nhau ở buổi liên hoan, trí nhớ của em không tệ vậy đi."

Đông Hoa là một bộ dạng lạnh nhạt.

"Thứ lỗi, não của tôi không lưu lại thông tin cùng hình ảnh những người tôi cảm thấy không quan trọng. Thế nên tôi không quen ngài, tiên sinh xin tránh đường."

Khuôn mặt của hấn méo mó nhìn không ra hình dạng, đứng trước sự lạnh nhạt của Đông Hoa, hấn vẫn không may mắn từ bỏ ý định:

"Vậy xin phép cho tôi được giới thiệu....."

"Không có hứng thú, mời tránh đường!" Rất trực tiếp!

"..."

Tên phiên phức!

Nhìn thấy Đông Hoa né sang một bên muốn đi về hướng khác, hấn liền kéo tay cô lại, tiếp tục lên tiếng:

"Tôi tên là Hàn Tân, là một diễn viên, 30 tuổi, đã cùng em đóng chung bộ phim Diêu Cung. Em có ấn tượng gì về với tôi không?"

Đáp lại hấn chính là cái nhướng mày thích thú của cô, hấn khó chịu nhất là bộ dạng này của cô, giống như sự xuất hiện của hấn khiến cô vô cùng chán ghét vậy.

Giọng nói của Đông Hoa có chút chế giễu:

"À, hình như có một chút!"

Khuôn mặt hấn hoà hoãn một tí.

"Chính là cái tên bám dai như đĩa, đuôi mãi không đi, đập mãi không chết đây mà!"

Khuôn mặt hấn từ hoà hoãn chuyển sang đen sì. Hấn mím môi nén giận, một tay dứt khoát mở cửa xe nhìn cô.

"Em đừng nghĩ em nói những lời đó sẽ làm tôi bỏ cuộc!"

"Vậy anh cũng đừng nghĩ làm ba cái trò mèo này sẽ khiến tôi cảm động!"

Hấn nhìn thẳng vào ánh mắt của cô, thấy trong đó chỉ toàn sự lạnh lùng, hấn có một chút không cam lòng:

"Vì sao em luôn tránh tôi như tránh rắn rết vậy?"

"Vì anh chính là rắn rết!"

"Em đừng có quá đáng như thế, tôi muốn dạng phụ nữ gì mà chẳng được. Em lại ở trước mặt tôi độc miệng phi báng tôi hết lần này đến lần khác!"

Đông Hoa cau mày, khoé miệng của cô nhếch lên, đùa chút trong cái giới hỗn loạn này kẻ không đáng tin nhất chính là những người tâm thần như tên này, ai mà chẳng biết hấn ta mệnh sinh có tính đào hoa, một vài câu của cô cũng không đủ phi báng hết cái tính đào hoa của hấn ta.

"Tiên sinh anh muốn dạng phụ nữ gì mà chẳng được, sao cứ bám riết không tha cho tôi. Ở đây nghe tôi độc miệng cũng mệt dầy đứng ở đây mãi không chịu đi là như thế nào?"

Đối với Đông Hoa, cô trời sinh là một con người lạnh nhạt, những điều khó chịu cũng chỉ nói ở trong lòng, nếu một ngày cô nói nó ra khỏi miệng là có hai kết quả, một là cô thật sự rất để ý người nọ mới quyết định lái nhai nhiều lời, hai là cô thật sự chán ghét người nọ mới quyết định không do dự mà độc mồm như vậy. Người trước mắt khỏi cần nghĩ cũng biết chính là loại người thuộc kết quả thứ hai.

"Lên xe đi, chắc em không muốn ở đây đôi co qua lại sau đây ngày mai lại lên báo chứ?" Khuôn mặt hần cau có, mặc dù tức giận nhưng vẫn không quên mục đích hần đến đây để làm gì.

Đông Hoa nở nụ cười nhạt, ý định từ chối muốn nói ra khỏi miệng, lúc này lại có hàng loạt chiếc xe Roll Royce màu đen xuất hiện, một chiếc đậu trước xe của Hàn Tân, hai chiếc còn lại thì đậu phía sau xe của hần. Sau khi vừa dừng lại, lập tức bốn cánh cửa của ba chiếc xe liền mở ra, hàng loạt người mặc complet đen bước ra, khẩu súng đã sẵn sàng trên tay, không khách khí mà chia thẳng hướng Hàn Tân. Cô liếc nhìn gương mặt hần, quả nhiên là hần bị dọa sợ đến độ mặt không có một giọt máu. TRòng lòng cô có một tia thích thú. Đột nhiên trong đầu Đông Hoa cảm thấy cảnh tượng này vô cùng quen mắt.

Một người đàn ông mặc complet đi đến giúp cô xách những túi đồ ăn, những người còn lại vẫn đứng yên bất động hướng họng súng về Hàn Tân, giống như chỉ cần một lời chỉ huy vang lên, bọn hần sẽ lập tức nổ súng. Lúc này từ trên chiếc xe Roll Royce ở chính giữa, một người đàn ông mặc âu phục thẳng thớm bước ra. Ánh mắt anh sắc bén, cao hơn Hàn Tân một tí, trên người toả ra một sự áp lực lên đối phương, khiến cho một người luôn tự tin như Hàn Tân cũng phải dè chừng vài phần. Người đàn ông nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt anh hơi nheo lại, chỉ nhìn duy nhất Đông Hoa.

"Lại đây!"

Cô nở một nụ cười nhẹ, không ngần ngại đi đến trước mặt anh, ôm lấy vòng eo rắn chắc của anh mà lên tiếng:

"Sao lại về sớm như thế, không phải anh nói ngày mai mới đến sao?"

Khuôn mặt Hàn Tân đã đen như đáy nồi!

Người đàn ông không lên tiếng, chỉ âm trầm ôm ngang eo của cô. Anh chuyển tầm mắt dừng trên người Hàn Tân, bắt đầu dò xét. Anh nhìn từ trên xuống dưới, sau đó lại không đầu không đuôi cho một câu "Yếu kém!" liền cùng Đông Hoa lên xe. Tiếp đến đám người mặc complet đen thu súng rồi cũng nhanh chóng lên xe. Tất cả bọn họ đều rời khỏi đó, chỉ để lại Hàn Tân ngơ ngác không hiểu đang xảy ra chuyện gì ở lại.

Ngồi trong xe cô chỉ im lặng ôm anh mà không dám nói một câu nào hết, đôi lúc khi ngẩng lên nhìn một bên sườn mặt của anh, thấy bờ môi của anh mím lại, cô liền không nhìn nữa, ngồi ngoan ngoãn như một con mèo nhỏ. Không khí im lặng bao trùm đến tận lúc xe đã tiến vào biệt thự Cẩm Uyển. Lúc này cô vừa ra ngoài, đã bị ai đó nhanh chóng kéo đi. Có thể nói đám người thuộc hạ mặc complet lúc này chỉ có một suy nghĩ chính là: Tiểu thư, ngài tự cầu phúc đi!

"Thiếu gia, tiểu thư!" Giọng của những người hầu vang bên tai, cô không kịp đáp lại, đã bị vớt vào khoá ở trong phòng.

Nhìn ánh mắt chứa sự tức giận trước mặt, trong phòng tối tăm, ánh mắt của anh lại như phát sáng, vô cùng rõ ràng và sáng rực như vậy. Trong lòng cô vô thức cầu phúc cho bản thân.

Cô chủ động tiến về phía trước, vòng tay lên cổ anh, cả người cô nằm gọn trong lồng ngực lớn rắn chắc, cô lên tiếng:

"Giận em sao?"

Phút chốc, cô chỉ thấy người trước mặt khoé miệng nhếch lên, hiện ra một nụ cười, nhưng không hiểu sao nụ cười này khiến cô lạnh gáy. Trong đầu cô thâm nhập một tiếng thâm than: Không ổn rồi!

"Em nói thử?"

Cô nhìn anh, mím môi:

"Thế thì đúng là giận rồi!"

Cô lập tức hướng miệng của anh gần đến, lại bị anh dùng tay bóp eo ngăn cản, ánh mắt anh rất rõ ràng thể hiện sự tức giận, giọng anh có vằn dử tợn hơn vài phần:

"Lạc Tư!"

Xem ra hôn cũng không có tác dụng!

"Em còn nhớ những điều mình đã nói?"

Những điều cô nói? Tất nhiên là nhớ. Chính là vào 4 năm trước, cô muốn vào giới giải trí, ba mẹ cô không ngăn cản, mẹ Uyển Từ lại càng không, nhưng người trước mắt này lại một mực ngăn cản. Cô nhớ rõ khi ấy đã hứa với anh ba điều mới có thể thuận lợi làm diễn viên đến hôm nay: Điều một là không diễn cảnh nóng, cho dù là tá vạ. Điều hai là không dây dưa với bất kì giống đực nào khác. Điều ba là phải đảm bảo được sức khoẻ. Nếu vi phạm một trong những điều này, thì khỏi cần cô báo cáo, Dự Lục sẽ trực tiếp thay cô đưa tin ảnh hậu Eirlys Đông Hoa giải nghệ.

Lạc Tư không vội vàng trả lời, chỉ gật đầu:

"Em nhớ, em cũng nhớ em chưa hề vi phạm ba điều ấy!"

"Em đã vi phạm điều hai!"

"Không hề! Anh ta là bám theo em, em không thể trực tiếp giết người thì sao có thể chặt đi cái đuôi là anh ta?"

Dụ Lục cau mày:

"Sao lại không thể? Trực tiếp giết!"

Lạc Tư liền liếc xéo anh một cái, giọng vô cùng bất đắc dĩ:

"Anh là không đặt pháp luật trong mắt sao? Hay là anh muốn thay em đi tù?"

Dụ Lục nheo mắt, giọng nhàn nhạt cho một câu:

"Thế giới này chúng ta là pháp luật!"

Được rồi, cô đồng ý với điều đó. Cho dù bây giờ cô có giết người hàng loạt vẫn có thể đảm bảo bản thân không ngồi tù một gông hay lãnh án tử bằng một ông tiêm chứa thuốc độc. Muốn hỏi vì sao à? Đến mà hỏi người đứng đầu Tôn gia cùng cô có quan hệ gì đây!

Lạc Tư tựa đầu vào lồng ngực anh, điệu bộ như là đang làm nũng:

"Thế chúng ta bỏ qua chuyện này được chưa? Em đói bụng quá, muốn ăn cơm anh nấu!"

Kết quả là người nào đó không có nghị lực tiếp tục giận dỗi mà tự giác xuống bếp vật lộn với đồng thức ăn khi này Lạc Tư mua. Còn Lạc Tư lại vô cùng vui vẻ, nằm trên ghế sofa lớn ở đại sảnh, nhìn vào trong bếp, một bóng người với chiếc sơ mi trắng được xắn cao tay áo, bóng dáng anh di chuyển qua lại làm thức ăn.

Bạn đang đọc truyện *Tur Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Xuân tiêu rạo rực

Lạc Tư vào bốn năm trước có mong muốn được tiến vào giới giải trí, với một người đã được chiều chuộng từ nhỏ như Lạc Tư, tất nhiên mọi người đều sẽ đồng ý, cái tên Eirlys cũng chính là do mẹ Uyển Từ đặt cho cô, với ý nghĩa là bông tuyết. Còn Đông Hoa, đoá hoa của mùa đông là do Dụ Lục chọn. Cũng chính bốn năm trước, tập đoàn Essus do Dụ gia quản lý đã dời trụ sở ở Anh sang Mỹ, một tập đoàn tài chính xuyên quốc gia, nay vì Lạc Tư mà mở rộng các thị trường giải trí, thời trang và trang sức, đặc biệt là ở thị trường Trung Quốc. Lạc Tư vốn rất tuý húng, lại được mọi người yêu thương nên cho dù có tích cực quay phim và tham gia các chương trình hay không thì Lạc Tư vẫn mặc định rằng sẽ nổi tiếng. Con đường trong giới giải trí của cô suôn sẻ cũng chính là do có một Dụ gia ở sau lưng thao túng. Đối với thế giới bên ngoài, thân phận của Lạc Tư là một ẩn số, ngay cả những người trong giới cũng rất ít người biết được vị thế của cô. Tuy nhiên đối với cô đây là một công việc với sở thích nhất thời, ít ra đóng phim có thể sử dụng võ thuật, nên công việc diễn viên này cũng không quá nhàm chán.

Lịch trình của Lạc Tư hầu hết chỉ nhận phim, những buổi ra mắt phim, họp báo hay các chương trình truyền hình Lạc Tư có tham gia hay không cũng tùy thuộc vào tâm tình của cô. Thế nên việc cô xuất hiện trước công chúng có thể đếm trên đầu ngón tay, với một người không chăm chỉ lại luôn mang bộ dáng lạnh lùng như Lạc Tư, cứ nghĩ sẽ mờ nhạt trong cái giới luôn biến hoá này, không ngờ vì cái tính không lạnh không nhạt đó lại thu hút rất nhiều người hâm mộ. Fan của cô đã đột ngột tăng nhanh lên mấy chục ngàn vạn sau khi cô nhận giải ảnh hậu, đa phần fan của cô cũng lạnh nhạt giống cô, vì cô hầu như không có một scandal lớn nào, thế nên fan của cô cũng không có đất để tranh luận mà bảo vệ thần tượng, kết quả là bọn họ cũng chìm ngấm và bí ẩn như thần tượng của họ vậy, nhưng đôi lúc bọn họ cũng không vô dụng đến vậy, khi có nghệ sĩ khác đặt điều về cô, họ cũng sẽ có cách làm cho nghệ sĩ ấy không còn lá gan ấy nữa, tóm lại nếu người không động thì gió yên biển lặng, nếu người dù chỉ chạm nhẹ thì cũng sẽ thành biển to gió lớn.

Mấy ngày nữa Lạc Tư muốn nghỉ ngơi, Từ Thanh cũng từ chối hết một số buổi thương thảo về hợp đồng mới giúp cô. Sở dĩ Lạc Tư lười biếng như vậy cũng có thể là do tâm tình, nhưng có Dụ Lục ở đây, Lạc Tư không dám chạy đi đóng phim. Giữa bọn cô đã xa nhau gần 2 tháng, cũng là do Dụ Lục có việc ở bên Mỹ. Đến khi anh có thời gian thì Lạc Tư lại chạy đi đóng phim, cô vẫn là chưa có lá gan ấy.

Lạc Tư nằm ở trên ghế sofa, tùy tiện bật một kênh tin tức, tâm trí cô không đặt ở ti vi mà lại đặt trên bóng dáng người ở trong bếp. Lạc Tư rất thích cảm giác như lúc này, rất giống như lúc nhỏ Dụ Lục vẫn thường ở cạnh cô. Nằm ngơ ngác một hồi, rót cuộc một lúc lâu sau cũng lấy lại thần trí, bên tai truyền đến tiếng nói từ ti vi, cô quay đầu nhìn sang thì nhận ra ti vi đang phát lại buổi liên hoan phim đã phát trực tiếp ngày hôm qua. Trong đầu Lạc Tư bỗng nghĩ đến chiếc cúp ảnh hậu kia, không biết lại nằm ở xó nào rồi!

Lạc Tư nhìn Dụ Lục để thức ăn lên bàn, sau khi đã bày xong, anh hướng cô ngoắc ngón tay lên tiếng "Lại đây."

Cô nhanh chóng ngồi dậy, bước đến bàn ăn ngồi xuống. Hai chân Lạc Tư gấp lại áp sát vào ngực, dáng ngồi vô cùng không phù hợp với một thiên kim tiểu thư. Vì ở nhà, nên cô mặc một chiếc áo thun rộng thùng thình cùng quần ngắn, hầu như để lộ đôi chân dài thẳng tắp. Đột nhiên cơ bắp của Dụ Lục liền cứng rắn!

Lạc Tư chống cằm nhìn những đĩa thức ăn trước mặt, màu sắc của chúng chỉ thể hiện lên một câu như mời gọi: Thèm không? ăn đi!, khề nhìn Dụ Lục ở bên cạnh, anh nho nhả lạnh nhạt lau đĩa cho cô, trong lòng Lạc Tư thầm ngưỡng mộ bản thân mình: Một người đàn ông lên được phòng khách, xuống được phòng bếp, lại chính là bạn trai mình, thực quả là nể bản thân khi có thể thu phục một người đàn ông như vậy!

Lạc Tư hết nhìn thức ăn rồi lại nhìn Dụ Lục, sau đó dừng trên mặt Dụ Lục không khách khí mà nuốt nước miếng một cái. Cuối cùng vẫn là không đợi được mà nhanh chóng động đũa. Dụ Lục nhìn dáng vẻ háu ăn kia, có chút mềm lòng. Anh ngồi cạnh bên Lạc Tư, tiện tay gấp thức ăn cho cô. Nguyên tắc ở cả Tôn gia và Dụ gia trước giờ vẫn là ăn com sẽ không nói chuyện. Cứ thế một người ăn một người bồi, cuối cùng chỉ có mỗi mình Lạc Tư ăn no đến nỗi không còn sức để đi. Một bên lại mè nheo Dụ Lục cố đi dạo trong vườn. Dụ Lục không nói gì lại trực tiếp bế Lạc Tư lên, cứ thế ra khỏi biệt thự trước sự bất ngờ của Lạc Tư.

Hai tay cô ôm lấy cổ anh, cằm cô cũng đặt trên vai anh, xung quanh họ là vườn hồng đỏ thắm. Biệt thự Cẩm Uyển này chính là do mẹ Uyển Từ thiết kế cùng xây dựng, mẹ Uyển rất thích hoa hồng, nên so với mấy loại cây khác lại trồng hoa hồng nhiều hơn, lúc này đúng vào lúc hoa hồng nở rộ, bên mũi tràn đầy mùi hương, cô nhắm mắt hưởng thụ, có chút lười biếng lên tiếng:

"Mấy ngày nữa em không có lịch trình!"

"Anh biết!" Dụ Lục nhàn nhạt đáp.

Lạc Tư nheo mắt, ngẩng đầu nhìn anh:

"Sao anh biết?"

Dụ Lục chỉ nhếch mép, cũng không có ý định trả lời. Chốc lát trong lòng Lạc Tư thầm oanh một tiếng nổ: Chắc chắn là tiểu Vũ lẻo mép, cái con người thích bán đứng chủ ấy!

Sau cùng Lạc Tư chỉ ừ ừ, tiếp tục dựa trên vai Dụ Lục, nghe anh trêu đùa:

"Tiểu Tư lại mập lên rồi!"

"Có sao?" Cô nghi hoặc hỏi, đáp lại cô là ánh mắt vô cùng dịu dàng của Dụ Lục, anh chỉ cho một chữ "Có!"

Lạc Tư liếc Dụ Lục "Anh vẫn bế được em đấy thôi!"

"Ừ! Mập đến mấy cũng sẽ bế được."

"..."

Khoé miệng Lạc Tư giật giật. Cái con người này lại lòi chuyện cũ ra nói đây mà!

Hồi nhỏ lúc Lạc Tư sinh ra thì được gần 8 cân, so với đứa trẻ bình thường thì cô rất nặng, mỗi lần mẹ cho cô uống sữa thì muốn rụng rời cả tay, tuy nhìn cô bụ bẫm rất đáng yêu nhưng chẳng ai bế được lâu. Cho đến khi lớn hơn vài tuổi, Lạc Tư vẫn là bộ dạng tròn tròn như bánh bao, lúc ấy cô thường bị mọi người chọc ghẹo, ngoại trừ anh hai Tôn Trạch ra thì Dụ Lục rất chịu khó mà chiều theo Lạc Tư bế cô đi dạo. Được một lần lại muốn nhiều lần hơn, rút cuộc cho dù là ba tuổi, cho dù là cấp một, cấp hai, cấp ba, đại học hay thậm chí đã ra đời đi làm, Dụ Lục vẫn luôn chiều theo sở thích này của Lạc Tư.

"Anh có mệt không?" Lạc Tư thuận tay vuốt mái tóc sau gáy của anh, ánh mắt mê ly nhìn một bên sườn mặt của anh. Bé cô từ nãy đến giờ, khẳng định rất mỏi tay. Nào ngờ không nghĩ anh lại thẳng thắn như vậy, cho một chữ "Mệt!", còn bổ sung thêm một câu "Rất mệt!"

"Vậy mau thả em xuống!" Lạc Tư có chút căm tức, đúng là chả hiểu phong tình gì cả! Cô ở trên người Dụ Lục dầy dựa, ý tứ rất rõ ràng là muốn xuống. Dụ Lục lại càng siết chặt hơn, khiến cho cô động cũng không động được, chỉ hờn dỗi nhìn anh.

"Lúc đầu thì mệt, nhưng bây giờ đã quen, không mệt nữa!"

"..."

Con người này.....có thể nào đừng nhắc đến chuyện hồi bé được không?

Lạc Tư liếc xéo Dụ Lục một cái, lại như không cam lòng tiếp tục cắn một phát lên cằm Dụ Lục, lực đạo không mạnh nhưng vẫn để lại vết hồng hồng.

Cô chỉ thấy Dụ Lục nheo mắt, ánh mắt ấy rất nham hiểm, giọng nói mời gọi vô cùng không khách khí:

"Em muốn làm gì?"

Lạc Tư cười khề, khề chạm vào cằm Dự Lục, cô nói:

"Em không nói, anh biết em muốn làm gì sao?"

Ánh mắt anh sâu hút, nhẹ nhàng cho một chữ "Biết!"

"Làm gì?"

"Em muốn sàm sờ anh!"

Lạc Tư nhướn mày, nhìn anh với khuôn mặt hứng thú: "Vậy ý anh là như thế nào?"

Dự Lục nhếch mép, áp sát gần gương mặt của Lạc Tư, giọng nói cùng hơi thở thơm mát của anh phả lên mặt cô, vô thức như mời gọi người khác đắm chìm "Em có thể làm anh." Dứt lời, anh liền đặt xuống một nụ hôn.

Anh gấp gáp như muốn nuốt lấy cùng cô hoà thành một thể, đem toàn bộ nỗi nhớ 2 tháng qua trút ra hết lúc này. Hơi thở gấp gáp, anh tấn công một bước, cô lại lùi một bước, rốt cuộc cũng không cho cô tiếp tục lùi, dây dưa mãi như muốn rút hết khí lực của cô, lúc này anh mới thoả mãn buông cô ra, ở bên tai cô nhẹ nhàng phả khí:

"Khi trên đường trở về, đã nghĩ sẽ làm thế này."

Lạc Tư "..."

Lúc trở về, anh đều nghĩ sẽ cùng cô dây dưa một hồi, không ngờ lại chui đầu ra một tên ngang đường. Để đến lúc này mới có thể nhám nháp, nhưng có chút ít thế này thì sao có thể khiến anh hài lòng. Dự Lục không nói một lời, trực tiếp đưa Lạc Tư về phòng. Xác định đặt Lạc Tư lên giường, tay lúc này mới mờ mắt.

"Này, tay anh đang đặt ở đâu thế?"

"Ngực em."

"..."

Lạc Tư cảm thấy người nào đó động tay bóp mạnh một cái!

Vô sỉ, thật vô sỉ!

Chuyện này cũng không còn mới mẻ giữa bọn họ, bốn năm trước Dự Lục cũng đã thành công mà lừa gạt được cô rồi! Có thể nói năm ấy quả thật là năm bội thu của Dự Lục mà!

Lạc Tư mặc cho Dự Lục đang làm loạn ở trên người. Nhận thấy sự phân tâm ở cô, Dự Lục lại tiếp tục động tay thêm một lần nữa.

"Một khắc xuân tiêu đáng giá ngàn vàng, thỉnh phu nhân đảm đương một chút!"

"..."

Thân thể hai người dán chặt cùng một chỗ, sự nóng rực lan toả khắp căn phòng. Trong anh trầm khàn khiêu gợi.

Cô nhìn anh bận rộn, quần áo một bên của anh còn nhiễm một chút bẩn ở góc áo, lại nhìn sang gương mặt của anh có một chút phong trần mệt mỏi. Cô có chút không đành lòng lên tiếng.

"Anh vừa mới trở về, cùng em ăn cùng em đi dạo, anh không thấy mệt sao?"

Nghe thấy lời nói của cô, anh không ngẩng đầu chỉ trực tiếp trả lời:

"Có, nhưng phải ngủ với em đã mới có thể nghỉ ngơi!"

Vừa nói anh vừa động. Lạc Tư chỉ có thể chịu đựng mặc cho anh dày vò. Rốt cuộc nhu cầu của Dự Lục quá cao hay do thể lực Lạc Tư quá kém mà mãi cho đến gần sáng, cô chịu không nổi nữa mới ngủ thiếp đi. Một đêm quá nóng rực, nóng đến độ muốn thiêu đốt cả thân thể mảnh mai của Lạc Tư. Xương cốt rã rời, chân tay đều muốn rụng ra. Quả nhiên không thể nào bỏ đói một người quá lâu!

Bạn đang đọc truyện *Tư Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.